

Priopćenje Tiskovnog ureda o odnosu Kardinalske komisije i Instituta za religijske poslove (IOR)

Polog koji se nalazi pod imenom kardinala Bozanića nije njegov privatni, nego je to novac za crkvene potrebe. U taj polog ulaze samo prigodni darovi za potrebe Crkve isključivo dobiveni u inozemstvu. Iz tih se sredstava već tradicionalno isplaćuju troškovi za neke crkvene potrebe Zagrebačke nadbiskupije vezane uz Rim. Tu se ne radi ni o jednoj kuni iz državnog proračuna, jer je taj novac ugovorno vezan uz određene namjene, koji se tako i troši, a računi u Nadbiskupskom duhovnom stolu uvijek su dostupni državnoj kontroli

Misa na 25. obljetnicu pokolja nad Hrvatima katolicima sela Briševa

„Bez istinskog, objektivnog pogleda na događaje koji su se zbili oko nas u nedavnoj prošlosti, bez spremnosti da iskreno i stvarno razradimo i proradimo tu istu prošlost, koju smo i sami proživjeli, a koja je – u duhu međunarodnog prava – opterećena bremenom teških grijeha i opasnošću od vječne kazne i nesreće, mi nećemo moći ostvariti tako potrebnu smirenu i sigurnu budućnost ni za sebe ni za ljude našeg vremena i kraja, niti za generacije koje dolaze iza nas”, poručio biskup Franjo Komarica

Domovinske vijesti

Na Udbini proslavljeni sv. Jakov i obljetnica uspostave Gospićko-senjske biskupije
U Šibeniku proslavljena svetkovina sv. Jakova, naslovnika katedrale Čista Velika: Biskup Rogić posvetio crkvu Sv. Ane
Premještaji i službe svećenika Đakovačko-osječke nadbiskupije
Biskup Bogović predslavio spomen-slavlje u Boričevcu
Biskup Štambuk: „Za tebe neka smiri se more”
Treće regionalno hodočašće vojske, policije i branitelja
Fra Grgo Sikirić proslavio 65 godina misništva
Biskup Mrzljak blagoslovio kapelu Svete Ane u Novakovcu
260. obljetnica posvete župne crkve u Vivodini
Priopćenje Apostolske nuncijature u Republici Hrvatskoj

Crkva u Hrvata

Oratorijski zbor Cantores sancti Marci osvojio dva zlatna odličja na međunarodnom natjecanju u Rigi
Obilježen Dan mučenika u Drvaru
S. Adriana Galić primila misijski križ
Obnova redovničkih zavjeta u iseljenoj župi Gumjera
Dužijanca u Maloj Bosni

Inozemne vijesti

Izvjeshće inicijative „Save the Children”
Isusovački general o stanju u Venezueli
U Kolumbiji ubijen mladi svećenik

Prilog dokumenti

Isus Krist je skriveno blago i dragocjeni biser

Domovinske vijesti

Zajedništvo djece i mladih u Međunarodnom kampu „Čovjek Svijet” u Slavoniji

Josipovac/Osijek, 25.7.2017. (IKA) - U organizaciji zajednice Pokreta fokolaru u Hrvatskoj je sredinom srpnja otvoren Međunarodni kamp „Čovjek Svijet” (španj. Hombre Mundo) uz sudjelovanje 280 djece, mladih i pratitelja iz 22 države. Nakon završenog tjednog programa u Križevcima (od 16. do 23. srpnja) dio sudjelovatelja gostuje u Šibeniku, a dio od 23. do 27. srpnja u Slavoniji, odnosno Đakovačko-osječkoj nadbiskupiji, sa smještajem u zgradi sjemeništa u Đakovu odakle putuju na različite destinacije upoznavajući lokalnu kulturu i dijeleći kulturu bratstva u svjetskoj dimenziji. Sudjelovatelji - djeca i mladi od 14 do 17 godina došli su iz Svete zemlje (17 osoba iz Izraela i Palestine, katolici i pravoslavni), Libanona (7), Jordana (4) i Sirije (1) u pratnji odraslih asistenata fokolaru i fokolarina iz Hrvatske, liječnica iz Italije i Španjolske, a pridružilo im se dvoje djece te student iz Hrvatske.

Među domaćinima kampa bio je Grad Osijek i župa sv. Josipa u Josipovcu gdje je 37 gostiju u gradskoj upravi primila dogradonačelnica Žana Gamoš, darujući im ulaznice za poslijepodnevno kupanje na Gradskim bazenima te prigodne darove, a josipovački župnik dr. Tomislav Đukez sa suradnicima priredio je ručak s domaćim jelima na trpezi u župnom dvorištu. U kršćanskom gostoprimstvu sudjelovalo je dvadesetak obitelji mjesne zajednice Pokreta fokolaru i, osim u srdačnomu druženju, igri i roštiljanju, susret je protekao u razgledanju stare osječke jezgre Tvrdre uz domaćinsku pratnju Domagoja Sajtera koji sa skupinom fokolaru prati goste u svim aktivnostima. Susretu u Josipovcu pridružio se i fokolarski angažirani bračni par Marija i Josip Lovrinčević, sudjelujući u zajedništvu tijekom večernjeg programa u župi Svih svetih u Đakovu, dok su brojne obitelji fokolaru priredile slavonske slastice. Pratiteljica-liječnica u kampu dr. Maria Vincenza Cali iz Italije pohvalila je veliko gostoprimstvo, osobito ističući prirodnu zdravu hranu, voće i povrće slavonskih obiteljskih gospodarstava. Osječko-josipovački dan završen je zahvalnom pjesmom gostiju i zajedničkim plesom u župnom dvorištu te odlaskom na kupanje.

Asistentice Marija Pastuović i Hanna Bzikot ispričale su o pohodu u Vukovar prethodnoga dana (24. srpnja) gdje su ih u župi svetih Filipa i Jakova, ap., ugostili župnik i župni vikar fra Ivica Jagodić i fra Marijan Glamočak, te Zajednici Cenacolo u Šaregradu. „Hvala nadbiskupu Đuri Hrančiću za dobru volju i što smo smješteni u sjemeništu u Đakovu te svima koji su dio Božje providnosti što nam je omogućila dolazak djece i mladih u Hrvatsku na 2. međunarodni kamp 'Čovjek Svijet', a 1. kamp održan je 2015. u Argentini. Smisao ovakvoga zajedništva je graditi zajedništvo te svoju kulturu i religiju, sve što imam i što jesam obogatiti u zajedništvu, istovremeno obogatiti drugoga i biti obogaćen trajnim, istinitim i pravim vrijednostima. Drugi tjedan kampa, nakon formacije u prvomu tjednu kroz radionice, označuje 'ne govoriti nego raditi', graditi ljubav i mir. Bili smo u Vukovaru, Šaregradu, Osijeku i osječkom naselju Josipovac, 'stanujemo' u Đakovu, a u srijedu smo u Bizovcu te ćemo naposljetku posjetiti SOS Dječje selo u Ladimirevcima", izjavila je Pastuović, dok je Bzikot dodala kako sudjelovanje u kampu pridonosi izgradnji kulture bratstva, uči djecu približavati se i upoznavati jedni druge i drukčije te uči poštovati domovinu drugoga kao svoju.

Na Udbini proslavljeni sv. Jakov i obljetnica uspostave Gospičko-senjske biskupije

Udbina, 25.7.2017. (IKA) - U Crkvi hrvatskih mučenika na Udbini 25. srpnja svečano je proslavljen blagdan zaštitnika drevne krbavske katedrale, sv. Jakova, kao i 17. obljetnica od osnutka Gospičko-senjske biskupije. Misno slavlje predvodio je umirovljeni biskup Mile Bogović u suslavlju više svećenika, među kojima čuvara nacionalnog svetišta Josipa Šimatovića, slunjskog župnika i dekana mons. Mile Pecića, duhovnika Opusa Dei mons. Jorgea Ramosa, vonog kapelana s poligona Slunj don Milenka Majića i sužupnika Udbine Jure Tuteka.

Pola tisućljeća nekadašnja katedrala Sv. Jakova bila je zapuštena i prekrivena trnjem i dračem, sve dok na njenim ostacima nije okupatorska voska ukopala moćno naoružanje. Nakon Domovinskog rata pronađeni su zidovi katedrale a kasnije su se od tog kamenja počeli postavljati novi temelji druge crkve u kojoj je sv. Jakov našao svoje dostojno mjesto i čime je nastavljena pobožnost ovog prostora, istaknuo je biskup Bogović. Govorio je zatim o liku sv. Jakova s naglaskom na njegovo mučeništvo i veličinu unatoč vlastitim slabostima. Herod ga je pogubio mačem, čime je posijana mučenička krv kao sjeme budućih kršćana. Ljudi kada su slabi onda su jaki, isticao je sv. Pavao. Bilo je u ovom svijetu brojnih carstava, društava i ustanova, no sva su propala. Na ovom mjestu nismo se prije osjećali ugodno niti po danu a sada ovdje imamo CHM, Memorijalni park i budući Svehrvatski grob. Tajna dugovječnosti Kristove Crkve leži u istini i nenasilju. Svako društvo u kojemu postoji pravo na laž, ugrađuje u sebe destrukciju i nasilje. To se može opipati u suvremenom društvu, ali se ono ne odriče ni jednoga ni drugoga. Jedini tko je bez laži i nasilja je Crkva, zaključio je biskup Bogović.

U Šibeniku proslavljena svetkovina sv. Jakova, naslovnika katedrale

Šibenik, 26.7.2017. (IKA) - Svetkovina svetog Jakova, naslovnika šibenske katedrale, proslavljena je u utorak 25. srpnja svečanim misnim slavljem u katedrali. Euharistiju je u koncelebraciji s umirovljenim biskupom Antom Ivasom i dvadesetak svećenika predvodio šibenski biskup Tomislav Rogić, a propovijedao je generalni vikar Šibenske biskupije mons. Marinko Mlakić.

U uvodu slavlja biskup Rogić istaknuo je kako mu je to prva proslava svetog Jakova u Šibeniku, jer ona prošlogodišnja bila je u znaku biskupskog ređenja. „Vjerujem da smo za tu godinu dana bliži jedni drugima, da smo se i bolje upoznali, zavaljeli, prihvatili i da smo kadri po Božjoj milosti, Bogu zahvaljivati i za sve potrebe zdušno Boga moliti po zagovoru našeg zaštitnika sv. Jakova", istaknuo je biskup vjernicima i pozvao: „Prinesimo danas na oltar Gospodinu naše zajedništvo, naše zahvale za primljena dobročinstva, utjehe i snage koje su izvirale iz ovog Božjeg hrama sv. Jakova. Zajednički jednodušno prikažimo svoje molitve za sve potrebe naše Šibenske biskupije, za kršćansku obitelj, za duhovna zvanja, za mlade i starije, za zdrave i bolesne, za nove uspjehe i prevladavanje poteškoća, za novu snagu vjere u našim životima. Neka sve bude natopljeno milošću Neba".

U homiliji mons. Mlakić naglasio je kako slavlje svetaca za nas nije smo prilika da se njima pomolimo, da ih zazovemo i preporučimo se u njihov zagovor, već je to također za svakog od nas ispit vlastite vjere. Dvostruka je nakana zašto

Crkva svece stavlja na čast oltara i posvećuje im crkve i kapele: jedna je svakako da nam budu zagovornici. Crkva slavi svece također zato što u njihovu herojskom življenju vjere, po kojem su već postigli nebesku slavu, nama pružaju primjer za nasljedovanje, poručio je mons. Mlakić. Osvrnuo se na evanđeoski ulomak u kojem Jakovljeva majka moli Isusa za prva mjesta svojih sinova. Istaknuo je kako su sebičnost i taština ipak najveći i jedini istinski neprijatelj čovjeka; najveća zapreka koju svatko od nas treba svladati da bi istinski susreo Boga i doživio njegovo spasenje; najveća kušnja s kojom se trebamo suočiti; najveća borba s kojom se trebamo trajno hvatati u koštac. Sebičnost i taština krajnji su izvor svakog ljudskog nemira, tjeskobe, nesreće i nezadovoljstva. U njima je uzrok svađa i podjela među nama. One nas čine ljubomornima, bešćutnima, pohlepnicima, razočaranima, ogorčenima, malodušnima. Isus je tvrdoglavo ustrajan u tome da nam valja odreći se samoga sebe, uzeti svoj križ i ići za njim sve do Kalvarije, biti poslušan Njegovoj riječi poput njega, sve do smrti na križu, poručio je mons. Mlakić.

Ukazao je na izazove našeg vremena izrazito dvoličnog načina življenja, sebičnosti, prijetvornosti, glumljenja i pretvaranja; vrijeme pohlepnog trčanja za novcem, slavom, moći i užicima; vrijeme raskalašenosti, bluda i izopačenosti koje se sve više nameću kao nešto humano i civilizirano; vrijeme laži, zabluda. „Živimo u vremenu očajne vjerske ravnodušnosti i duhovne površnosti. To je novo bezbožno poganstvo koje svaku autentičnost prokazuje kao pretjerivanje, fanatizam, konzervativizam, zaostalost, netoleranciju, neciviliziranost... Sve se manje istinski živi evanđelje, a sve više nekakvo polu-evanđelje, razvodnjeno, light-evanđelje. Sve se manje moli, posti, ide u Crkvu i iskreno slavi Boga, a sve više se bogohuli, ubija, bludniči... Sve je više sebičnosti i taštine. Umjesto istinskog traženja Boga stvaraju se bogovi i božanstva po vlastitim nahođenjima. Bez žrtve i odricanja želi se doći do utjehe i uzvišenja. Izbjegava se izazov Velikog petka, a hoće se doći do Uskrsa. To je nemoguće! To je zabluda! To je, zapravo, prokletstvo modernog čovjeka. A ono je, nažalost, zarazilo i nas, Crkvu, Kristovo mistično Tijelo. Europa, s njome i naša Hrvatska, sve više postaju novopoganske zemlje a sve manje kršćanske i katoličke. Kao Crkva moramo se suočiti s tom bolnom istinom. Imamo prekrasne crkve, sasvim dobre materijalne uvjete da slobodno živimo i djelujemo, još uvijek priličan broj svećenika, redovnika, redovnica, vjeroučitelja. A svaki dan nas je sve manje u tim istim crkvama. Neke su ostale potpuno prazne i zatvorene, druge su (p)ostale samo muzeji, a neke se prodaju. Takvih je sve više. Što je uzrok tomu? Je li i među nama previše maha uzelo sebeljublje, karijerizam, konformizam, lijenost? Nismo li postali više nalik Jakovu, Ivanu, njihovoj majci Salomi i ostalim apostolima kakvi su bili u pred uskrsnoj fazi, nego kakvi su bili poslije Uskrsa? Premda se Veliki petak već dogodio, premda ispovijedamo Isusovu smrt i uskrsnuće, mi se opet tako rado kitimo prvim mjestima, titulama i kićenim haljinama. Svatko nastoji stvoriti neko svoje barem malo carstvo u kojem će biti prvi i glavni. Služenje i poniznost često su samo lijepe riječi kojima poput kičastog celofana pokušavamo zakamufirati sebičnost, vlastohleplje i častohleplje. Zato smo pozvani na ispit vjere. Moramo se zapitati, svatko od nas: Je li se meni Veliki petak i Uskrs već dogodio ili nije", kazao je mons. Mlakić.

„Čašu koju ja pijem doista ćete piti", kaže Isus Jakovu i Ivanu. Ali to je čaša služenja i žrtve, poniženja, muke i umiranja. Jer „Sin Čovječji nije došao da bude služen, nego da služi i život svoj daje kao otkupninu za mnoge." Te riječi nisu upućene samo Ivanu i Jakovu i ostalim apostolima nego

svima nama. Svima nam je proći muku križnoga puta, iskusiti umiranje Isusovo u svome tijelu, ali ne na poniženje i propast nego na istinsko uzdignuće i posvećenje. Za to smo divno stvoreni i još divnije otkupljeni. Onaj koji je uskrisio Gospodina Isusa i nas će zajedno s njime uskrisiti, i zajedno sa svetim Jakovom, apostolima i svima svetima u nebeskoj slavi uza se postaviti. Na najbolja mjesta, zaključio je mons. Mlakić.

Na samom kraju misnog slavlja župnik katedrale Svetog Jakova don Krešimir Mateša biskupu Rogiću čestitao je prvu obljetnicu biskupske službe. Vjernicima se obratio i biskup Rogić koji je svima zahvalio za proteklu godinu dana. „Prošle godine, na kraju slavlja, nizale su se riječi govornika, a posebno je odjeknula ona biskupa Ante: Ima mora! - Trebat će bordžizati, ploviti. I zaplovismo. Godina dana sitnica je u očima vjekova, i ove katedrale i Šibenske biskupije. Meni je ipak prva i sigurno nezaboravna. Mora je bilo. I više puta sam sam sebi sličio na apostola Petra kad je pokušao hodati po valovima. Znae kako je bilo, a onda ga je ruka Gospodnja povukla na lađu: Malovjerni, zašto si posumnjao?" Biskup je zahvalio za ljubav i dobrotu, pomoć i potporu, savjet i molitvu, ohrabrenje i podršku.

Čista Velika: Biskup Rogić posvetio crkvu Sv. Ane

Čista Velika, 26.7.2017. (IKA) – U župnoj crkvi Sv. Ane u Čistoj Velikoj župljani su 26. srpnja svečano proslavili nebesku zaštitnicu sv. Anu. Euharistijsko slavlje predvodio je šibenski biskup Tomislav Rogić u koncelebraciji s umirovljenim šibenskim biskupom Antom Ivasom, župnikom fra Josipom Grgićem i drugim svećenicima. Časteći svetu Anu i Joakima, roditelje Blažene Djevice Marije, koje vrline i kreposti častimo, upitao je biskup na početku propovijedi, i nastavio kako osobito častimo svetost u svakodnevnici, blagdan roditelja i obitelji, krepost dobrog i ispravnog odgoja, krepost prenošenja vjere mladim naraštajima. Slavimo roditelje Blažene Djevice Marije, rekli bismo, Isusova djeda i baku. Marijini roditelji Joakim i Ana slave se već od drugog stoljeća. Joakim i Ana odgajali su svoje dijete u bogobožnosti i vršenju Božjih zakona. Marija je kao takva dozrijevala prihvaćanju svoje uloge, zahvaljujući svojim roditeljima. I baš zato častimo danas sv. Anu, jer je njezina kći postala Kraljica neba - Bogorodica. Molimo stoga danas za naše obitelji. U obitelji, odgoju, prenošenju vjere i molitve leži svjetlija budućnost našeg naroda. To danas molimo od svete Ane, rekao je između ostalog u propovijedi biskup Rogić, koji je zatim posvetio župnu crkvu i oltar.

Pjevanje je predvodio župni mješoviti crkveni zbor iz Čiste Velike koji je svojim pjevanjem oduševio biskupa i vjernike. Na kraju mise župnik fra Josip Grgić zahvalio je biskupu Rogiću, umirovljenom biskupu Ivasu, braći svećenicima i svim nazočnim vjernicima što su sudjelovali na slavlju svetkovine sv. Ane. Nakon mise vjernici su položili cvijeće i zapalili svijeće na grobove svojih pokojnika, osobito se sjećajući onih ubijenih u Domovinskom ratu.

Želna crkva Sv. Ane u Domovinskom ratu 1992. godine do temelja je bila uništena. Zvona, slika sv. Ane i srebrni procesionalni križ su nestali. Župske matice su sačuvane, a potječu od 1950. godine. Od 2001. do 2003. godine sagrađena je nova crkva Sv. Ane na drugom mjestu, u neposrednoj blizini stare župne kuće. Sagrađen je i zvonik s četiri zvona odvojen od crkve. Radovi oko uređenja okoliša još su u tijeku.

Priopćenje Tiskovnog ureda o odnosu Kardinalske komisije i Instituta za religijske poslove (IOR)

Polog koji se nalazi pod imenom kardinala Bozanića nije njegov privatni, nego je to novac za crkvene potrebe. U taj polog ulaze samo darovi za potrebe Crkve dobiveni u inozemstvu. Iz tih se sredstava već tradicionalno isplaćuju troškovi za neke crkvene potrebe nadbiskupije vezane uz Rim. Tu se ne radi ni o jednoj kuni iz državnog proračuna, jer je taj novac ugovorno vezan za određene namjene, koji se tako i troši, a računi u Nadbiskupskom duhovnom stolu uvijek su dostupni državnoj kontroli

Zagreb, 26.7.2017. (IKA) - Odgovarajući na neke tvrdnje koje su se pojavile u medijima o odnosu Kardinalske komisije i Instituta za religijske poslove (IOR) Tiskovni ured Zagrebačke nadbiskupije objavio je 26. srpnja priopćenjem u kojem ističe: „Institut za religijske poslove (IOR) je ustanova Svete Stolice, koja ima zadaću 'čuvati i upravljati materijalnim dobrima, povjerenim od strane fizičkih ili pravnih osoba, koja se koriste za vjerske i karitativne potrebe'. Upravu IOR-a čine: Upravno-nadzorno vijeće koje je sastavljeno od 7 laika stručnjaka iz raznih zemalja svijeta, direktora, zamjenika direktora, revizora i premeta kojega postavlja Sveti Otac. Vanjski nadzor u ime Svete Stolice povjeren je Kardinalskoj komisiji, koju je radi transparentnijeg poslovanja imenovao papa Franjo, a koja se sastoji od šest članova, od kojih su trojica kardinali iz Rimske kurije i trojica kardinala nadbiskupa iz raznih svjetskih nadbiskupija. Kardinalska komisija ne ulazi u direktnu upravu IOR-a, nego u ime Svetog Oca nadzire njegov rad i izvješćuje papu Franju o poslovanju IOR-a. Članovi Kardinalske komisije koji žive u Rimu i dugo rade u Rimskoj kuriji su: državni tajnik Svete Stolice kardinal Pietro Parolin, predsjednik Papinskog vijeća za međureligijski dijalog kardinal Jean-Louis Tauran i predsjednik Kardinalske komisije za IOR kardinal Santos Abril y Castello. Kardinali koji žive izvan Rima i ne rade u Rimskoj kuriji nego su rezidencijalni nadbiskupi u raznim zemljama svijeta jesu: kardinal Christoph Schönborn, bečki nadbiskup (Austrija), kardinal Thomas Christopher Collins, torontski nadbiskup (Kanada) i kardinal Josip Bozanić, zagrebački nadbiskup (Hrvatska), kojega je članom Kardinalske komisije imenovao papa Franjo 2014. godine. Sadašnji članovi Komisije, za razliku od članova iz prijašnjeg mandata, ne primaju nikakvu novčanu nagradu za svoj rad u Komisiji. Tako ni kardinal Bozanić do danas nije primio nikakvu novčanu nagradu za rad u Komisiji.

Glede pitanja koja se postavljaju vezano uz godišnji izvještaj IOR-a napominjemo da je kardinal Bozanić član Komisije za IOR zajedno s još petoricom kardinala od kojih trojica rade u Rimskoj kuriji, a dvojica su rezidencijalni nadbiskupi. Iznos koji se navodi u izvještaju odnosi se zbirno na članove Komisije, premda ne na svakoga u istoj vrijednosti. Ne ulazeći u privatnost bankarskih podataka s obzirom na spomenuti iznos, samo naglašavamo da polog koji se nalazi pod imenom kardinala Bozanića nije njegov privatni, nego je to novac za crkvene potrebe. U taj polog ulaze samo prigodni darovi za potrebe Crkve isključivo dobiveni u inozemstvu. Iz tih se sredstava već tradicionalno isplaćuju troškovi za neke crkvene potrebe Zagrebačke nadbiskupije vezane uz Rim, kao što su pretplate raznih revija, kupovanje crkvenih knjiga, liturgijskog ruha, predmeta, neke studentske potrebe i sl. Ovime kategorički izjavljujemo da se tu ne radi ni o jednoj kuni iz državnog proračuna, jer je taj novac ugovorno vezan uz određene namjene, koji se tako i troši, a računi u Nadbiskupskom duhovnom stolu uvijek su dostupni državnoj kontroli".

Premještanje i službe svećenika Đakovačko-osječke nadbiskupije

Đakovo, 27.7.2017. (IKA/TU) – Objavljeni su premještanje i nove službe svećenika Đakovačko-osječke nadbiskupije u 2017. godini.

Vlč. Đuro Blumenšajn razriješen je službe župnika župe sv. Martina, biskupa, u Podravskim Podgajcima te danom 22. kolovoza imenovan župnikom župe sv. Roka u Rokovcima i župnim upraviteljem župe sv. Andrije u Andrijaševcima. Vlč. Željko Čabaj razriješen je službe župnika župe sv. Filipa i Jakova, apostola u Odvorcima te danom 22. kolovoza imenovan župnikom župe sv. Mihaela, arkandela u Drenju. Vlč. Matej Glavica razriješen je službe pastoralnog suradnika u župi sv. Petra i Pavla, apostola u Osijeku te danom 22. kolovoza imenovan župnikom župe sv. Petra, apostola u Petrijevcima. Vlč. Željko Grigić razriješen je službe župnika župe sv. Mihaela, arkandela u Lovasu te danom 22. kolovoza imenovan župnikom župe sv. Filipa i Jakova, apostola u Odvorcima. Vlč. Dejan Henčić razriješen je službe župnoga upravitelja župe Našašća sv. Križa u Trnavi te danom 22. kolovoza imenovan župnikom župe sv. Luke, evanđelista u Josipovcu. Fra Vjenceslav Janjić, OFM, danom 21. kolovoza razriješen je službe župnika župe sv. Josipa radnika u Vukovaru. Vlč. Mato Knežević razriješen je službe župnika župe sv. Mateja, apostola i evanđelista u Garčinu te danom 22. kolovoza imenovan župnikom župe sv. Franje Asiškog u Gradištu.

Vlč. Jure Krešo razriješen je službe župnika župe sv. Petra, apostola u Petrijevcima te danom 22. kolovoza imenovan župnikom župe Bezgrešnog začeca BDM u Bilju. Vlč. Vjekoslav Lulić razriješen je službe župnoga upravitelja župe Rođenja BDM u Višnjevcu te danom 22. kolovoza imenovan župnikom župe sv. Roka u Veliškovcima. Vlč. Mato Martinković razriješen je službe supsidijara (duhovnog pomoćnika) u župi Preslavnoga Imena Marijina u Osijeku te danom 22. kolovoza imenovan župnikom župe sv. Mateja, apostola i evanđelista u Gundincima. Vlč. Ivo Martinović, svećenik Banjolučke biskupije razriješen je službe župnika župe Preslavnog Imena Marijina u Vrbanji i župnog upravitelja župe Pohođenja BDM u Soljanima te preuzima pastoralnu službu u Banjolučkoj biskupiji. Fra Slavko Milić, OFM, danom 22. kolovoza imenovan je župnikom župe sv. Josipa Radnika u Vukovaru. Vlč. Siniša Paušić razriješen je službe župnika župe sv. Roka u Rokovcima i župnog upravitelja župe sv. Andrije u Andrijaševcima te danom 22. kolovoza imenovan župnikom župe sv. Martina, biskupa u Podravskim Podgajcima.

Vlč. Ivan Petričević razriješen je službe župnika župe Bezgrešnog začeca BDM u Bilju te danom 22. kolovoza imenovan župnikom župe Bezgrešnog začeca BDM u Komletincima. Fra Josip Šoštarić, OFM, danom 21. kolovoza razriješen je službe župnika župe sv. Petra i Pavla, apostola u Šaregradu. Fra Mijo Tikvić, OFM, danom 22. kolovoza imenovan je župnikom župe sv. Petra i Pavla, apostola u Šaregradu. Vlč. Krešimir Bulat danom 22. kolovoza imenovan je župnim upraviteljem župe sv. Jakova, apostola u Gorjanima. Vlč. Šimo Domazet razriješen je službe župnog upravitelja župe sv. Jakova, apostola u Gorjanima. Vlč. Tomislav Karavidović danom 22. kolovoza imenovan je župnim upraviteljem župe sv. Mateja, apostola i evanđelista u Garčinu.

Vlč. Pavo Kolarević danom 22. kolovoza imenovan je župnim upraviteljem župe sv. Mihaela, arkandela u Lovasu. Vlč. Tomislav Lasić danom 22. kolovoza imenovan je župnim upraviteljem župe Preslavnog Imena Marijina u Vrbanji i župnim upraviteljem župe Pohođenja BDM u Soljanima. Vlč. dr. Stjepan Radić razriješen je službe

župnog upravitelja župe sv. Luke, evanđelista u Josipovcu. Vlč. Ivan Stipičić razriješen je službe župnog vikara u župi sv. Ćirila i Metoda, slavenskih apostola u Osijeku te danom 22. kolovoza imenovan župnim upraviteljem župe Našašća sv. Križa u Trnavi. Vlč. Davor Tomić danom 25. srpnja razriješen je službe župnog upravitelja župe sv. Mihaela, arkanđela u Drenju.

Don Žarko Akrap, SDB, danom 22. kolovoza imenovan župnim vikarom u župi sv. Martina, biskupa u Belom Manastiru. Vlč. Robert Almaši razriješen je službe župnog vikara u župi Uzvišenja sv. Križa u Osijeku te danom 22. kolovoza imenovan župnim vikarom u župi sv. Petra i Pavla, apostola u Osijeku. Fra Bernard Barbarić, OFM, danom 21. kolovoza razriješen je službe župnog vikara u župi sv. Josipa Radnika u Vukovaru. Vlč. Ivan Begović razriješen je službe župnog vikara u župi sv. Mihaela, arkanđela u Donjem Miholjcu te danom 22. kolovoza imenovan župnim vikarom u župi sv. Ćirila i Metoda, slavenskih apostola u Osijeku. Vlč. Josip Erjavac, mladomisnik danom 22. kolovoza imenovan župnim vikarom u župi Preslavnoga Imena Marijina u Osijeku. Fra Davor Filko, OFM, razriješen je službe župnog vikara u župi Svete obitelji u Osijeku te danom 22. kolovoza imenovan župnim vikarom u župi sv. Josipa Radnika u Vukovaru. Fra Marijan Glamočak, OFM, danom 21. kolovoza razriješen je službe župnog vikara u župi sv. Filipa i Jakova, apostola u Vukovaru.

Fra Dragan Grizelj, OFM, danom 22. kolovoza imenovan je župnim vikarom u župi sv. Ivana Kapistrana u Iloku. Vlč. Nikola Kaurin, mladomisnik danom 22. kolovoza imenovan je župnim vikarom u župi sv. Euzebija i Poliona, mučenika u Vinkovcima. Vlč. Domagoj Lacković, mladomisnik danom 22. kolovoza imenovan je župnim vikarom u župi Uzvišenja sv. Križa u Osijeku. Fra Matija Marijić, OFM, danom 22. kolovoza imenovan je župnim vikarom u župi sv. Filipa i Jakova, apostola u Vukovaru. Vlč. Petar Maskaljević, mladomisnik danom 22. kolovoza imenovan je župnim vikarom u župi sv. Mihaela, arkanđela u Donjem Miholjcu. Fra Marin Matančić, TOR, danom 21. kolovoza razriješen je službe župnog vikara u župi sv. Josipa Radnika u Belišću. Fra Josip Poletto, OFM, danom 22. kolovoza imenovan je župnim vikarom u župi sv. Filipa i Jakova, apostola u Vukovaru. Vlč. Krešimir Šaf razriješen je službe župnog vikara u župi Bezgrešnog začeca BDM u Valpovu te danom 22. kolovoza imenovan župnim vikarom u župi Rođenja sv. Ivana Krstitelja u Ivankovu. Fra Franjo Tomašević, OFM, danom 21. kolovoza razriješen je službe župnog vikara u župi sv. Ivana Kapistrana u Iloku. Fra Marko Vrgoč, TOR, danom 22. kolovoza imenovan župnim vikarom u župi sv. Josipa Radnika u Belišću. Fra Josip Vukoja, OFM, danom 22. kolovoza imenovan župnim vikarom u župi Sv. obitelji u Osijeku. Fra Mario Zubak, OFM, danom 21. kolovoza razriješen je službe župnog vikara u župi sv. Filipa i Jakova, apostola u Vukovaru. Vlč. Mario Žigman mladomisnik danom 22. kolovoza imenovan je župnim vikarom u župi Bezgrešnog začeca BDM u Valpovu.

Vlč. Vedran Bilić razriješen je službe župnog vikara u župi Rođenja sv. Ivana Krstitelja u Ivankovu te dodijeljen na raspolaganje Apostolskom vikarijatu San Ramon u Peruu. Vlč. Marko Martić razriješen je službe župnog vikara u župi sv. Euzebija i Poliona, mučenika u Vinkovcima te od 1. srpnja upućen na poslijediplomski studij kanonskog prava u Rimu. Vlč. Stjepan Matezović razriješen je službe župnog vikara u župi sv. Petra i Pavla, apostola u Osijeku te od 1. srpnja upućen na poslijediplomski studij duhovnosti u Rimu. Vlč. Vinko Zec danom 22. kolovoza imenovan je duhovnim suradnikom u samostanu Milosrdnih sestara sv. Križa u Đakovu. Vlč. Alojzije Asić razriješen je službe župnika župe

sv. Franje Asiškoga u Gradištu te danom 1. srpnja umirovljen. Vlč. Josip Babić razriješen je službe župnika župe Bezgrešnog začeca BDM u Komletincima te danom 22. kolovoza umirovljen. Vlč. Božo Ljubičić razriješen je službe župnika župe sv. Roka u Veliškovcima te danom 22. kolovoza umirovljen. Vlč. Joso Perak razriješen je službe župnika župe sv. Mateja, apostola i evanđelista u Gundincima te danom 22. kolovoza umirovljen.

Biskup Bogović predslavio spomen-slavlje u Boričevcu

Boričevac, 27.7.2017. (IKA) - U Boričevcu, mjestu simbolu stradanja Hrvata u II. svjetskom ratu, služena je 27. srpnja u župnoj crkvi Rođenja Blažene Djevice Marije misa i održani su pogrebni obredi za 24 žrtve ekshumirane prošle godine od roda Ivezića u Dabinoj jami ponad Brotnja, općina Srb. Pogrebne obrede kao i misu zadušnicu u nazočnosti više stotina vjernika, među kojima rodbine Ivezića kao i najviših državnih dužnosnika predslavio je umirovljeni biskup Mile Bogović u suslavlju 18 svećenika među kojima župnika Boričevca, Donjeg Lapca i Zavalja Dina Rupčića, župnika Korenice i udbinskog dekana Stipe Zebe, upravitelja svetišta Crkve hrvatskih mučenika na Udbini Josipa Šimatovića, župnika i dekana slunjskog mons. Mile Pecića. Liturgijskom glazbom misu je uvećao zbor župe sv. Roka VIS Svjetlo pod vodstvom Marte Miletić.

Konačno smo nakon 1941. i 1996. godine došli u poziciju da žrtvama Ivezića priznamo dostojanstvo ukopa, istaknuo je na početku biskup Bogović, predvodeći komemoraciju u ime predsjednika HBK Želimira Puljića i gospičko-senjskog biskupa Zdenka Križića, zahvalivši državi što je omogućila komemoraciju. Kada sam ovdje prvi puta došao za Malu Gospu 1996. godine, mislio sam što reći ljudima nakon tragedija između 1941. i 96. godine. Bili smo svjedoci goleme kalvarije za koju sam i sam osjećao krivnju. Prošla je 21 godina, niknula je obnovljena crkva, država više ne progona narod, a ostaci Ivezića iz Dabine jame će nakon 76 godina biti uz javno poštovanje pokopani uz crkvu njihova krštenja. Njihov ispraćaj događa se na dan „prve puške“ kojoj se odavalo, a neki to i danas čine, poštovanje kao nekoj svetinji. Ne trebamo svi o istim događajima misliti na isti način. Ne želimo nikome osporavati da na tu pušku gleda kao na oslobodilačku, ali doista je krajnje vrijeme da smijemo, dapače da smo dužni govoriti i o njezinoj zločinačkoj strani. Njezini zločinački pucnjevi počeli su ovdje a poslije su odjekivali dugo po našim prostorima: oni su se čuli u Beiburgu i Križnim putovima, Jazovkama i drugim jamama i jazbinama, u novije vrijeme u Domovinskom ratu a posebno u Vukovaru. Zato danas imamo bar pravo tražiti da se prestane hvaliti zločinačka narav te puške, da se javno osudi njezin zločinački učinak. Ti pucnji nisu jako dugo dopuštali da se čuju glasovi žrtava Boričevca, glas trogodišnjeg Jure Ivezića i glas 82-godišnjeg guslara Luke, i mnogih drugih iz Brotnje i Boričevca. Mi danas ne mrzimo, kao da nas je ta patnja oplemenila. Papa Ivan Pavao II. jasno je rekao da neke ideologije imaju krivu antropologiju, nitko nema pravo neke oduzeti dostojanstvo, život i pravo na grob. Neka vjetar odnese 1. pušku i neka se ovaj prostor konačno dekontaminira, a vlast neka istraži i druge jame po Hrvatskoj i Sloveniji, da se žrtve kršćanski pokopaju. Neka se nakon Ivezića širi kult praštanja, jer mučeništvo je učvrstilo kršćansko zajedništvo te je nastala kršćanska globalizacija. Papa Ivan Pavao II. nas je isto tako pozvao da u borbi za budućnost svijeta uključimo te evanđeoske graditelje zajedništva, mučenike i nevine žrtve, nakon čega smo mi izgradili CHM da bude stalni poticaj evanđeoske Hrvatske i zajedništva koje se ne hrani

mržnjom prema nikome. Crkva u Hrvata ne traži da se svi zločini II. svjetskog rata kazne i procesuiraju; ona želi da se krene na spašavanje a ne na osuđivanje; da se diže cijena žrtvi, a ne mučiteljima, ranama a ne onima koji su ih nanijeli. Na Udbini su spomen ploče sa svih naših stratišta. Crkva u Hrvata želi da se sva naša stratišta povežu Hrvatskim križnim putem koji bi počeo u Bleiburgu, pa preko Vukovara došao na Krbavsko polje do CHM podno koje bi se izgradio Svehrvatski grob a svaka biskupija mogla bi imati na tom križnom putu svoje mjesto godišnjeg okupljanja, zaključio je propovijed biskup Bogović.

Nakon ukopa posmrtnih ostataka, biskup Bogović nazočio je otkrivanju spomenika poginulim Ivezicima „Dabin vrh“ koji je podigla Republika Hrvatska. Spomenik su zajednički otkrili član obitelji potomaka žrtava Ivan Pražetina, izaslanik predsjednika Vlade RH i ministra hrvatskih branitelja državni tajnik Ivan Vukić i predsjednik Udruge povratnika Ličko-senjske županije Frane Vrkljan. Nakon prigodnih govora spomen-obilježje blagoslovio je biskup Bogović.

Biskup Štambuk: „Za tebe neka smiri se more“

Ljetna poruka hvarsko-bračko-viškoga biskupa

Hvar, 28.7.2017. (IKA) – Već tradicionalno za ljetnih mjeseci hvarski biskup Slobodan Štambuk uputio je poruku vjernicima svoje trotočke biskupije nešto opuštenijega sadržaja. „Vi, koji ste skloni pjesništvu, po svoj ćete prilici riječ–dvije izmijeniti s morem koje šumi, vrije, nudi male i velike valove, udara o stijenku rive i priča li priča, po ne znam koji put, svoju priču. I vaša će reakcija od prve biti u uspoređivanju mora s čovjekom ili čovjeka s morem. Ponekad je tako tiho u svojim tonovima susreta s čvrstom zemljom i vaše će uho prepoznati onaj cilik mora koji podsjeća na najviše tonove. I odjednom ćete, osvježeni i razgaljeni, i omamljeni pjesmom mora, zamjeriti svima koji tijekom godine govore o žestokoj čudi mora kada se ne može ni plivati ni broditi, i sigurno ćete ispravljati one zloguke prognozere koji znaju govoriti o olujnom moru, o neplovljenju, osobito na relacijama prema Hvaru, Visu, Korčuli, Lastovu... i kada otočani osobito čekaju novu i blažu prognozu da bi se 'stavili na put'. 'Za tebe neka smiri se more, nek' zaspu svi valovi...!', ta pjesma postaje molitva 'da smiri se more'", poručio je biskup Štambuk u ljetnoj poruci.

„A lađe k'o lađe, priča su za sebe. One tzv. 'mega jahte' pred kojima mnogima zastane dah i maštajući pozele imati u rukama kormilo te 'grdosije' i one brodice, leutići, plovila s običnom 'pentom' koji ne znaju što je to 'suzuki–motor' ili s 'puno konja' koji 'sijeku more' kao da je sir s puno rupa. Pa ribari i ribarenje u što se 'zaljube' osobito mlađi ljudi, djeca i traže 'ješku' s kojom žele 'prevariti' ribu", opisao je biskup Štambuk radosti koje primijećuje ljetnih mjeseci.

Na kraju je podsjetio da je ljeti za vrijeme godišnjih odmora neizbježna tema i pitanje odnosa domaćih stanovnika i gostiju prema Bogu i vlastitoj duhovnosti. „Je li na moru ljetovanje odmor ili umor? Ima odmora i odmora, ima umora i umora! Fizičkoga i duhovnog. Tjelesnoga u želji za poprimanjem crnije kože, ali i onoga 'crnila' duše i duhovnosti. Vječito je pitanje: Ide li se na ljetni odmor u svijesti da za dušu i duhovnost nema godišnjega odmora! Od – mora!", poručio je mons. Štambuk. Ispričavajući se subraći svećenicima što im nije uspio – stoji u poruci – „napisati nešto uz ljetnu zegu“, zaželio im je da se uz Božji blagoslov za ljetnih dana ipak uspiju odmoriti.

Treće regionalno hodočašće vojske, policije i branitelja

Slavlje u svetištu Čudotvorne Gospe Sinjske predvodio biskup Jure Bogdan

Sinj, 29.7.2017. (IKA) - Treće regionalno hodočašće hrvatske vojske, policije i branitelja RH u subotu 29. srpnja održano je u svetištu Čudotvorne Gospe Sinjske. Hodočašće se održalo u godini kada se Hrvatska vojska ponovno vratila u Gospin grad Sinj. Na hodočašću su sudjelovali vojni ordinarij Jure Bogdan, generalni vikar Vojnog ordinarijata o. Jakov Mamić, OCD, biskupski vikari Vojnog ordinarijata don Marko Medo i fra Frano Musić, OFM, te ostali vojni i policijski kapelani. Među hodočasnicima bili su Načelnik glavnog stožera oružanih snaga RH general zbora Mirko Sundov, glavni tajnik MORH-a Petar Barać, zapovjednik Hrvatske ratne mornarice kontra-admiral Predrag Stipanović, načelnik policijske uprave Splitsko-dalmatinske Slobodan Marenić, glavni policijski savjetnik Ivica Franić. U ime Grada Sinja na hodočašću su bili sinjska gradonačelnica Kristina Križanac, saborski zastupnici Ivan Šipić i Miro Bulj. Slavlje je počelo procesijom iz samostanskog dvorišta, Glavičkom ulicom preko Trga kralja Tomislava do crkve Čudotvorne Gospe Sinjske. U procesiji vijorile su se zastave postrojba MORH-a i MUP-a, stjegovi djelatnih postrojbi Oružanih snaga RH i braniteljskih udruga. Posebno su bila istaknuta četiri stijega: Republike Hrvatske, Svete Stolice, Vojnog ordinarijata i stijeg Čudotvorne Gospe Sinjske. Svirao je puhački orkestar Hrvatske vojske.

Nakon procesije uslijedilo je euharistijsko slavlje koje je predvodio biskup Bogdan uz koncelebraciju o. Mamića, provincijala fra Joška Kodžomana, gvardijana fra Petra Klapeža, župnika fra Perice Maslača i uz još 19-oricu svećenika. Na početku misnog slavlja sve je pozdravio provincijal Kodžoman.

U homiliji koju je temeljio na misnim čitanjima za blagdan sv. Marte, biskup je istaknuo važnost starozavjetnog lika Mojsija Božjeg izabranika, vođu Izabranog naroda. On vodi svoj narod kroz Sinajsku pustinju u obećanu zemlju. Put je dug, mukotrpan, nesiguran, izložen mnogim nevoljama. Najteže nevolje su one koje dolaze iznutra: sumnje, mrmljanja, pa i pobuna. On je čovjek od krvi i mesa sa svim svojim potrebama, ograničenjima. Svoju sigurnost i svoj program temelji u Bogu. S njim komunicira izravno u molitvi, tišini, u intimi i dubini svoga srca. Bog mu je jedina utjeha. Božja riječ svjetiljka je njegovim stopama, njegovim koracima i životnim izborima. U razmišljanju u osami osluškuje njegov glas. U svemu želi izvršiti njegovu volju. Tu su temelji i razlozi njegove duhovnosti, njegove upornosti, izdržljivosti, odlučnosti da ostvari životni zadatak i plan što ga Bog pred njega stavlja", rekao je biskup.

„Mojsijev kratki govor iz današnje poslanice, događa se nakon njegova iskustva Božje blizine i prisutnosti u gorućem grmu na brdu Sinaju i primanja kamenih ploča saveza s Bogom - Deset Božjih zapovijedi. Zapovijedi su to koje čovjek osjeća duboko upisane u ljudsku narav kao prirodni zakon ponašanja. I stoga nije nikakvo čudo što ćemo ih naći u biblijskoj objavi, u kršćanstvu, ali isto tako i u religijama dalekog Istoka i mnogim drugim svjetonazorima kao norme ponašanja. Još i više, u svakodnevnom susretu s onima koji se izjašnjavaju kao agnostici ili nevjernici, prepoznamo također naravnu objavu, Božji prst koji usmjerava - ispisuje moralnost i etičnost ponašanja tih ljudi pa i naših sugrađana. Mojsije je svjestan koliko su njegovi sunarodnjaci kontaminirani politeizmom egipatskih faraonskih dvorova, ustrajnim usustavljenim milenijskim pobožanstvenjima ljudskih stvorova, prirodnih pojava, životinja, raznih predmeta i stvari, pa im stoga uporno ponavlja: Gospodin, Bog naš, Gospodin je jedini! Zato ljubi Gospodina, Boga

svoga, svim srcem svojim, svom dušom svojom i svom snagom svojom! Riječi ove što ti ih danas naređujem neka Ti se urežu u srce! Mojsije, svjestan potkupljivosti ljudske naravi, svjestan zavodljivosti idolima ovoga svijeta, ide i dalje i još konkretnije govori: Priveži ih na svoju ruku za znak i neka ti budu kao zapis među očima! Ispiši ih na dovratnicima kuće svoje i na vratima svojim (Pnz. 6,9). Možemo i zamisliti kako je grmio ove riječi nakon što se vratio s brda gdje je boravio četrdeset dana u Božjoj prisutnosti, a njegovi sunarodnjaci su napravili zlatno tele i njemu su se počeli klanjati.

Govoreći o apostolu Ivanu naglašena je njegova definicija Boga: „Bog je ljubav i tko ostaje u ljubavi, u Bogu ostaje i Bog u njemu“. Ljubav se ne može opisati, nacrtati, predočiti, izmjeriti nijednom mjerom. Ljubav se može osjetiti. Tu je tajna i tu je velika istina naše vjere. Put spoznaje Boga – upoznavanja Boga je svakako razumski put i zato studiramo filozofiju i teologiju i njima srodne pomoćne znanosti. Međutim, lakši put upoznavanja Boga je iskustveni, u našoj osobi, u našem biću. To je put života u ljubavi, po ljubavi. Bog se očituje u čovjeku i po zakonu ljubavi. U drugome čitanju Ivan nas poziva na život u ljubavi. „Ljubimo jedni druge jer ljubav je od Boga“. Istinska, nesebična, altruistička ljubav, čista ljubav, bez interesa je od Boga. Bog joj je izvor i ishodište. I potom dodaje: „Boga nitko nikada ne vidje. Ako ljubimo jedni druge, Bog ostaje u nama, i ljubav je njegova u nama savršena“. Biskup je posebno naglasio važnost djelatne ljubavi u životu kršćana: „Ako li se u našem svakodnevnom ponašanju ne očituje Božja ljubav, onda smo loši kršćani. Dobro je stoga, kad smo na hodočašću, kao što je ovo današnje, da ispitujemo vlastitu savjest pod tim vidom: Koliko se Božja ljubav očituje u mome životu najprije u vlastitoj obitelji, prema bračnome drugu, prema vlastitoj djeci i u mome profesionalnome radu, prema osobama koje je providnost stavila na moj životni put u svakodnevnome djelovanju? Govoreći o spomenu sv. Marte. biskup je istaknuo kako se najznačajnije Isusovo čudo učinjeno u javnosti dogodilo na traženje Marte i Marije. Ono i potvrđuje duboku prijateljsku povezanost Isusa s Lazarom, Martom i Marijom. Prijateljske veze nastale u Betaniji bile su realnost koja nagovješćuje veze ljubavi koje bi trebale ujediniti čovječanstvo s Bogom. Isus je cijenio prostor u jednoj kući koja bi mogla postati prva osnovna stanica Crkve, u kojoj je prepoznat, priznat i čašćen kao jedini Učitelj. Lazarove sestre Marta i Marija prihvaćaju Krista u vlastiti dom, svaka na svoj način. Marija ga prihvaća kao Učitelja kojeg želi slušati, čuti, a Marta se posvetila pripremanju večere, puna ljubavi i poštovanja prema gostu željela ga je lijepo primiti, počastiti. Različnost karaktera, upotrijebljen je od božanskog plana, jer su se one popunjavale za prihvaćanje Učitelja. U Marti i Mariji pronalazimo i sami sebe u našem pristupu Isusu i njegovu nauku. Njegovu riječ poput Mojsija i Ivana pažljivo slušamo, o njoj razmišljamo – kontempliramo. I nju onda pretačemo djelotvorno u praksu. Dao Bog da bi nas sve ovo hodočašće približilo još više Božjoj riječi i pomoglo nam da ju svakodnevno pretačemo u praksu“, zaključio je biskup.

Nakon zahvalnih riječi gvardijana Klapeža, biskup Bogdan je pred Gospinim oltarom predvodio Posvetnu molitvu Čudotvornoj Gospi Sinjskoj.

Na hodočašću su sudjelovali i vjernici župe Dubrava i Sitno Gornje sa župnikom don Jakoslavom Banićem te vjernici iz župe Lukač kod Virovitice sa župnikom don Markom Mesićem. Tim hodočašćem započela su hodočašća u svetišće Gospe Sinjske - ususret svetkovini Velike Gospe.

U Korčuli proslavljen sv. Todor

Ne bismo smjeli proći kroz ovu svetkovinu a da se ne pitamo: Što je dragocjenost našem društvu? Što se nalazi u kasi koju predajemo novom naraštaju, istaknuo biskup Šaško Korčula, 29.7.2017. (IKA) - Blagdan sv. Todora, suzaštitnika župe sv. Marka u Korčuli i zaštitnika toga grada svečano je proslavljen u subotu 29. srpnja. Svečano misno slavlje u katedrali Sv. Marka predvodio je zagrebački pomoćni biskup Ivan Šaško, a uz ostale svećenike koncelebrirao je i župnik župe sv. Marka don Frano Kuraja.

U propovijedi je biskup Šaško rekao kako se čašćenjem sv. Todora obnavlja istina da je spomen na mučenike i progonstvo tako blisko vezano da ih je nemoguće razdvojiti te da koliko god se hvalili društvenim napretkom moramo shvatiti da se kršćanstvo trajno nalazi pod prijetnjom otvorenog ili prikrivenog progonstva i napetosti koje se prije svega nalaze u ljudskome srcu, u napetosti češnje za svjetlom i istinom te njihovim neprihvaćanjem. Rekao je i „da nas Bog upravo zato poziva da se ne oslanjamo samo na svoje snage, već da ostanemo u suglasju s Njim i da se pouzdamo u Njegovu zaštitu“. Istaknuo je i kako nasljedovanje Isusa za čovjeka treba biti put života i istine, ne put zemaljskog uspjeha već put križa „kako bismo se mogli suobličiti s Kristovom ljubavi“. Dodao je i kako „malim uspjesima možemo doći do velike sreće, odnosno da nam sveci i Isus Krist pokazuju da naizgled najveći poraz i poniženje dokidaju nesreću“. „Prihvaćeno otajstvo vjere, u kojemu se nalazi darovan život, objavljuje nam da ne postoji teškoća u kojoj ne bi bilo Isusa i u kojoj nije moguće živjeti nesreću. Sv. Todor nas poziva da trebamo živjeti ne duh vremena nego živjeti duh vječnosti“, istaknuo je biskup.

Rekao je i kako sv. Todor upućuje na Krista i na vjeru, na dragocjenost koja nikomu nije daleko, koja ostaje izazovom i daje odgovor na životno pitanje: zašto? Objasnio je kako je ovaj svetac utjelovio Kristovu ljubav i „predao nam otajstvo dara po svome svjedočanstvu i svome imenu“. „To dvoje je jezgra sreće i nesreće naše suvremenosti. Ne bismo smjeli proći kroz ovu svetkovinu a da se ne pitamo: Što je dragocjenost našem društvu? Što se nalazi u kasi koju predajemo novom naraštaju? Postoji li u njoj ikakva snaga; i je li ta snaga dovoljna da bi odgovorila na konačno pitanje: Zašto?“, upozorio je mons. Šaško. Rekao je kako „znamo da je istina istinita onda ako smo za nju spremni umrijeti, bez mržnje, te da nas sv. Todor uči da trebamo isprazniti srce od svega kako bismo mogli biti ispunjeni Bogom“. „Samo Božja punina nam dopušta da udomimo svakoga. Jer kršćanski mučenik ne izabire smrt, nego jedan način življenja, Isusov način. Mučeništvo nije nikada čovjekov plan, nego Božji. Mučenik ne želi ništa za sebe, pa tako ni slavu mučeništva“, poručio je okupljenima mons. Šaško.

Poslije euharistijskog slavlja bratimi su iz katedrale iznijeli kasu sv. Todora te su svi okupljeni krenuli u svečanu procesiju oko staroga grada, pobožno i s pjesmom pratili su relikvije sv. Todora. Procesiju su predvodili bratimi triju korčulanskih bratovština: Sasvetani, Rokovci i Mihovilci, ponosno noseći svečane torce. Ulice su bile prepune turista i posjetitelja koji su s divljenjem i poštovanjem promatrali procesiju. Nakon što su obišli grad, sudionici procesije su unijeli kasu u crkvu i ostavili ju vjernicima na štovanje. Misno slavlje pjesmom je pratio katedralni mješoviti zbor pod ravnanjem maestra Josipa Degl'IVellia i uz orguljašku pratnju s. Blaženke Rudić.

Večer uoči blagdana bila je izložena kasa sv. Todora i pjevana večernja, koju je također predvodio mons. Šaško.

Nadbiskup Barišić posjetio vjernike župe Srinjine

Srinjine, 30.7.2017. (IKA) - Splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić slavio je misu zahvalnicu u nedjelju 30. srpnja u župnoj crkvi u Srinjinama jer u mjestu nitko nije nastradao u nedavnom velikom požaru, a i kuće su uspješno obranjene. Na početku je dobrodošlicu zaželio župnik don Ante Delić. Zahvalio je Bogu što u požarima nije bilo ljudskih žrtava niti veće materijalne štete, a nadbiskupu što je došao ohrabriti i potaknuti vjernike da i dalje gaje ustrajnost u vjeri i međuljudsko zajedništvo. U uvodu je nadbiskup naglasio zajedništvo i povezanost koja se pokazala u nedavnom požaru. U propovijedi je istaknuo kako vrijedi sve založiti i žrtvovati za ono bitno – kraljevstvo Božje. Naglasio je da je to osobito važno u bračnom i obiteljskom životu. Svakodnevno se truditi i otkrivati ono bitno, neumarati se u darivanju. U životu je važno pronaći ono vrijedno i odbaciti ono što nas zatvara, sputava i odvlači od Kraljevstva Božjega, naglasio je nadbiskup Barišić. Osvrnuvši se na nedavni požar kazao je da sad kad je sve izgorjelo vide se podzide koje svjedoče trud i znoj naših djedova i baka koji su na taj način stvarali plodnu zemlju od koje su živjeli. Požar je bio ovako silan jer je sve zaraslo, neprohodno pa onda lako dođe do problema i kaosa. Tako je i među ljudima. Ako „zaraste“ komunikacija, udaljavamo se i zatvaramo, onda je dovoljna mala iskra da plane požar i dođe do svađe. Zato je važno pročistiti naše međuljudske odnose, pročistiti put prema drugome, kako u obitelji tako i šire da bismo izbjegli katastrofu u našim odnosima, istaknuo je mons. Barišić. Na kraju propovijedi nadbiskup je podsjetio na vrijednost bisera i blaga. Salomon (I. čitanje) je mogao birati što želi da mu Gospodin dadne. No, on bira mudro srce. Budući da je prepoznao ono što je najvrijednije, Bog mu je dao sve ostalo. To je poziv i nama da tražimo i pronađemo ono najvrijednije, a Bog će nam dati i ostalo što nam je potrebno za životni hod.

Fra Grgo Sikirić proslavio 65 godina misništva

Oštarije, 30.7.2017. (IKA) - Član Provincije franjevaca trećoredaca glagoljaša fra Grgo Sikirić proslavio je 65 godina misništva u nedjelju 30. srpnja misom u svetištu Gospe od Čudesa u Oštarijama. Misu je predslavio uz čuvara svetišta popa Antu Luketića. Glazbom je misu animirao župni zbor uz orguljsku pratnju Mihaela Peca.

U homiliji temeljenoj na nedjeljnim čitanjima ali i cijelom svojem životu istaknuo je da je euharistija dragocjeni biser u našoj duši, jer kad imamo Boga imamo sve. Život je uz Boga tako lijep i bogat, jer duhovni život nije samo za svećenike već za sve kršćane. Što je sakriveno i biserju i blagu naše duše možemo otkriti samo vjerom i molitvom. Bog je naime svemogućí stvoritelj a na nama je da otkrijemo njegovu ljubav u našem srcu. On je gospodar povijesti i želi svima dobro a ne zlo. Današnji svijet je u kaosu jer imamo puno bogova a političari misle da su i oni bogovi, gospodari naše duše. Bog moli za one kojima je najpotrebnije njegovo spasenje. Bez nas, kršćana, svijet bi bio kaotičan. Svećenici moraju svoju vjeru stalno svjedočiti i biti uzor vjernicima. Na kraju je poručio da je zov svećeništva osjetio sa 6, 7 godina i da je zahvalan na komemoraciji 65 godina svećeništva. U ime ŽPV na kraju je dobio na dar dvije knjige o župama Oštarije i Cerovnik. Fra Grgo Sikirić je uz mnoge pastoralne dužnosti bio župnik susjednog Tounja od 1955. do 1963 a u Ogulin, Tounje i susjedne župe rado navraća posljednjih desetljeća. I danas je pastoralno djelatnik u župi sv. Ivana Krstitelja u Zadru, radeći s neokatekumenima, premda je u 93. godini života.

Biskup Mrzljak blagoslovio kapelu Svete Ane u Novakovcu

Novakovec, 30.7.2017. (IKA) - Uz spomendan svetih Joakima i Ane, 26. srpnja, varaždinski biskup Josip Mrzljak blagoslovio je u nedjelju 30. srpnja novoizgrađenu kapelu Svete Ane u Novakovcu. Nakon blagoslova kapele, izgrađene na području župe svete Elizabete Ugarske u Jalžabetu, biskup Mrzljak predvodio je euharistijsko slavlje. U zajedništvu s biskupom i domaćim župnikom Josipom Vidovićem, koncelebrirali su preč. Vladimir Magić, domaći sin, inače župnik župe svetog Marka na zagrebačkom Gornjem gradu, vlč. Tihomir Kosec, župnik susjedne župe svete Marije Magdalene iz Kneginca, ujedno predstojnik Ureda za pastoral mladih Varaždinske biskupije, te vlč. Mario Kaniški, rodom iz susjednog Kneginca, a odnedavno imenovan pastoralnim suradnikom u župi Stenjevec u Zagrebačkoj nadbiskupiji. Sve okupljene najprije je pozdravio župnik Vidović, a nakon njega to su učinili i predstavnici općinske vlasti, budući da je Općina Jalžabet financirala izgradnju kapele.

Ponizno zamolimo Boga da bude uz nas svojom milošću i svojom silom blagoslovi ovu vodu da se pošćropimo njome kao znak pokore i na spomen krštenja. Kada nas vjera i ljubav povezuju u jedno, mi smo ta živa Crkva da budemo znak i svjedočanstvo one ljubavi kako Bog ljubi svoje ljude, poručio je biskup Mrzljak. U propovijedi podsjetio je kako svatko od nas ima svoj dom, dom svoje obitelji. U domu u kojem žive kršćani katolici, možemo reći da je to Crkva u malom. No, danas smo ostavili svoje domove i došli smo u ovaj naš dom koji se po nama zove Crkva. Čovjek kada god poduzima neku gradnju pita se koji je njen smisao. Često puta susrećemo kako su neke gradnje započete i stoje, nisu dovršene. Ova kapela je izgrađena gotovo do kraja. Dakako, ima još toga što se može učiniti ljepšim, kao što svaka kuća uvijek ima potrebe uređenja, ako ništa drugo da bude što ljepša. Netko bi se mogao pitati nisu li ta sredstva mogla biti upotrijebljena za nešto drugo, nešto korisnije, dječji vrtić, gospodarski objekt, starački dom? Mogli bismo nabrajati puno toga što je ljudima potrebno. Čuli smo već onu poznatu rečenicu iz svetog evanđelja da čovjek ne živi samo o kruhu, već o svakoj riječi što izlazi iz Božjih usta. Da nemamo taj kruh sadašnji, umrli bismo od gladi. Ali čovjek ne živi samo o tome. Čuli smo u čitanju o kralju Salomonu, jednom od najmudrijih ljudi iz ljudske povijesti. Bog mu je dao ponudu da izabere što god želi. On je odgovorio Bogu da mu dade da zna razlikovati dobro od zla. Nije li upravo to uvijek poruka Božje riječi, da možemo razlikovati što je dobro, a što zlo. Kada bismo danas postavili to pitanje što je dobro, a što zlo, bismo li se mogli, na neki način, dogovoriti? Vjerojatno ne. Svatko bi imao svoje mišljenje, svoja razmišljanja i teško bismo se mogli dogovoriti. Zato i ne tražimo od ljudi da od njih naučimo što je dobro, a što zlo, nego to tražimo od Onoga koji je stvorio čovjeka, od Onoga koji je došao čovjeku i koji nas želi poučiti o tome što je dobro, a što zlo. Zato stojimo u poniznosti pred Bogom i zaista i danas ovdje molimo Boga da nas nauči razlikovati dobro od zla kako bismo znali uvijek stati na stranu onoga što je dobro za čovjeka. Danas ima toliko različitih misli da se čovjek jedva snalazi. Zato mi je drago da je ova kapela posvećena svetoj Ani, majci Blažene Djevice Marije. Sveta Ana, koja je izmolila Mariju, znak je da Bog voli čovjeka i da voli život. Sveta Ana zato je darovala taj novi život Bogu i poučavala je Mariju kako će dolaziti pred Boga, slušati Božju Riječ i kako je najvažnije u životu naučiti kako prepoznati Božju volju, poručio je mons. Mrzljak. Misu je uveličao župni zbor sv. Elizabete iz Jalžabeta, kao i članovi dobrovoljnih vatrogasnih društava s područja općine.

Imotski: Počeo drugi dio devetnice Gospi od Anđela

Imotski, 30.7.2017. (IKA) - Prema ustaljenoj tradiciji, prvih šest dana devetnice Gospi od Anđela, zaštitnici Imotskog i Imotske krajine, održava se u crkvi Sv. Frane u Imotskom, a posljednja tri dana kod crkve Gospe od Anđela na imotskoj tvrđavi Topani.

Slavlje na prvi dan trodnevnice, u nedjelju 30. srpnja, počelo je procesijom s Gospinom slikom iz crkve Sv. Frane do spomenika hrvatskim braniteljima na Topani, gdje je euharistijsko slavlje predvodio provincijal Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja fra Joško Kodžoman. U koncelecijaciji bili su imotski gvardijan fra Kristian Stipanović, župnik Slivna fra Željko Tolić i još petorica svećenika. Pjevanje na misi animirao je prigodni zbor sastavljen od župnih zborova iz Slivna, Imotskog, Vinjana i Podbablja pod ravnanjem fra Denisa Šimunovića, župnika Vinjana. Nekoliko svećenika bilo je na raspolaganju vjernicima za ispovijed kod crkve Gospe od Anđela. Sedmu večer devetnice zavjetni dan imali su Jažići, Živanovići, Pavlovići, Bage, Mustapići, Novo naselje Baga i Put Gaja, a Gospi su hodočastili vjernici iz Slivna.

U propovijedi provincijal je pred vjernike stavio kao uzor kralja Salomona, o čijoj molitvi Bogu govori prvo misno čitanje. On je, svjestan svoje slabosti i ograničenosti, od Boga tražio mudrost, odnosno pronicavo srce koje razlikuje dobro od zla. Svi kao ljudi imamo iskustvo svoje nesavršenosti, krhkosti i ograničenja pa smo upravo zato pozvani osloniti se na Boga te od njega tražiti razboritost i pronicavo srce da možemo ići pravim životnim putem.

Usmjerujući pozornost vjernika na Blaženu Djevicu Mariju, fra Joško je istaknuo njezine kreposti poniznosti i vjere koje trebaju resiti svakoga istinskog Kristovog učenika. Svjesna svoje neznatnosti, Marija je čitavu sebe stavila na raspolaganje Bogu i pod njegovo vodstvo. Slobodna od svih sebičnih želja i ljudskih prizemnih interesa, našla je u Bogu svoje bogatstvo i smisao svoga života. Stoga je upravo Gospa najbolji uzor suvremenom čovjeku, često opterećenom i zarobljenom ovozemaljskim brigama i žudnjama, koje ga ustvari čine praznim i nezadovoljnim.

Zaključujući razmišljanje, provincijal je rekao da su u Imotskom tijekom prošle i ove godine održani brojni duhovni i kulturni događaji, učinjeni su mnogi materijalni zahvati. No, ne smije slavlje 300. obljetnice ostati na tome jer će to biti isprazno slavlje, sasvim zemaljsko i brzo zaboravljeno. Sva događanja bilo koje vrste, sve što smo pisali i govorili treba naša srca usmjeriti Bogu i Gospi, odnosno uputiti nas da od Boga po Marijinu zagovoru tražimo i dobijemo pronicavo srce koje će razlikovati dobro od zla te u svakoj životnoj situaciji birati ono što je Bogu po volji, a za naše vremenito i vječno dobro, rekao je.

Na kraju euharistijskog slavlja okupljenima se obratio gvardijan fra Kristian te najavio događaje u trodnevnicu i na samu svetkovinu Gospe od Anđela. Zahvalio je svima koji su na bili koji način pridonije slavlju, a osobito provincijalu koji od početka pruža svesrdnu podršku i pomoć proslavi 300. obljetnice. U ime samostana i župe uručio mu je prigodni dar - brončani reljef Gospe od Anđela, što je za 300. obljetnicu izradila akademska kiparica Linda Kršnjavi. Slavlje je završilo kratkom procesijom u kojoj je slika Gospe od Anđela odnesena u crkvicu u tvrđavi.

260. obljetnica posvete župne crkve u Vivodini

Vivodina, 30.7.2017. (IKA) – Jubilarna 260. obljetnica posvete župne crkve u Vivodini proslavljena je u nedjelju 30. srpnja, objavljeno je na mrežnoj stranici Zagrebačke nadbiskupije. „Vi ste građevina Božja, ovamo su dolazile generacije nošene vjerom, obogaćene svojim obiteljima, svojim domovima“, obratio se svojim župljanima vlč. Andrija Markač na početku propovijedi te nastavio da „poput kralja Salomona možemo prepoznati da je Bogu stalo do nas, da nas je izabrao za svoj narod, da smo mu dragi i da mu je draga ova građevina posvećena prije 260 godina, ali prije svega mi, kao što smo čuli iz Poslanice Efežanima, kao hram Božji“.

Svatko od nas je živi kamen svoje obitelji, svog doma – naše Vivodine od 27 sela i 5 kapela te smo i dalje dužni čuvati ono što su nam naši preci povjerali“, rekao je vlč. Markač.

Tako je ovog ljeta obnovljena slika svetog Lovre na vanjskom zidu crkve rukama domaćeg majstora Zlatka Guština, a darom Ivana Žabčića.

Prije 260 godina, točnije 12. srpnja 1757. godine, posvećena je sadašnja župna crkva svetom Lovri, a do tada je župna vivodinska crkva bila Sveti Juraj iznad Dojutrovice. Posvetilo se slavi uvijek na nedjelju poslije blagdana svete Ane.

Imotski: Osmi dan devetnice Gospi od Anđela

Euharistijsko slavlje na tvrđavi Topani predvodio biskup Vlado Košić

Imotski, 31.7.2017. (IKA) - Predzadnji dan devetnice Gospi od Anđela, zaštitnici Imotskog i Imotske krajine, u ponedjeljak 31. srpnja na imotskoj tvrđavi Topani euharistijsko slavlje predvodio je sisački biskup Vlado Košić. U koncelecijaciji bili su fra Kristian Stipanović, imotski gvardijan, fra Dinko Bošnjak, župnik Lovreća, župe koja je osmi dan devetnice hodočastila Gospi, te još sedmorica svećenika. Pjevanje na misi animirao je prigodni zbor sastavljen od župnih zborova iz Lovreća, Imotskog, Prološca i Studenaca, pod ravnanjem Anđelka Nikolića. Zavjetni dan imali su Medvidovića Draga, Vileničina Brista i molitvene zajednice imotske župe.

Prije mise fra Zoran Kutleša, župni i samostanski vikar Imotskog, predmolio je kronicu i molitve Gospi od Anđela, a zatim je uslijedila kratka procesija od crkve Gospe od Anđela do spomenika hrvatskim braniteljima, gdje je slavljen misa. U propovijedi mons. Košić istaknuo je da ove godine slavimo oslobođenje Imotske krajine od Turaka. No, tim događajem naš narod nije dobio potpunu slobodu jer su umjesto Turaka ovim krajevima vladali Mlečani. Ipak, događaj je to koji je kršćanima omogućio slobodno življenje svoje vjere i formiranje crkvenog života na ovim prostorima. Povezujući događaj iz 1717. s našim vremenom, biskup Košić rekao je da smo kao narod prije više od 20 godina konačno postali slobodni od tuđina, ali ipak ni to nije potpuna sloboda. Naime, Isus nas u evanđelju jasno uči da je prava sloboda kada je čovjek u potpunosti usmjeren na dobro, odnosno kada je slobodan od grijeha koji ga odvaja od Boga. Stoga nam se svima boriti protiv zla koje nam svijet nameće, protiv lukavstava i napasti Zloga, kao i protiv naših zlih nagnuća, osobito sebičnosti. U toj borbi nismo sami jer nam Bog pomaže, osobito istinom svoje riječi. Biskup Košić naglasio je važnost istine za život u slobodi, kako osobnoj, tako i zajedničkoj. Spomenuo je teške rane koje su zbog nedavnog rata nastale u mnogim dušama pa je stoga potrebno raditi i osobno i zajednički na izlječenju tih rana, a do njega neće doći bez istine, odnosno iskrenog priznanja krivice agresora i pravedne odštete žrtvama.

„Nezadovoljni smo što se ne poštuju općeprihvaćeni humani i kršćanski principi na kojima počiva naša država a i čitava povijest i život našega hrvatskog naroda. Ako se Europa i ne želi očitovati da su joj korijeni kršćanski, to mi, Hrvati, svakako trebamo. Bez kršćanske vjere naše nacije ne bi bilo, mi bismo bili raspršeni i još uvijek pod tuđim vladarima. Upravo je Katolička Crkva propovijedala i gajila taj plamen slobode za naš narod kada je to bilo najteže. Evo, prije 300 godina ovdje u Imotskom pobjeda nad Turcima bila je ujedno i pobjeda kršćanstva i početak obnove naših katoličkih crkava i svetinja, čiji je duh čuvala upravo Katolička Crkva, braća franjevci posebno. Zatim u srpskoj dominaciji u prvoj Jugoslaviji i poslije opet u komunizmu tko je sačuvao duh slobode, nadu da će doći dani mira i pravde, ako ne Katolička Crkva čiji su članovi i predstavnici najviše bili na udaru i trpjeli samo zato što su tražili i propovijedali pravo na slobodu vjere, slobodu riječi i naroda? Nisu li upravo vaši velikani Tin Ujević, Bruno Bušić i Vlado Gotovac, sinovi ovoga kraja, bili stjegonoše te čežnje za slobodom i pravdom našega naroda? A onda toliki zatvarani, progonjeni i ubijeni svećenici, franjevci, vjernici... Ta istina o zločinački naravi komunizma mora se konačno javno reći i zakonski priznati u našoj Domovini", istaknuo je biskup Košić te je na sve prisutne, kao i na čitavu Imotsku krajinu i Domovinu zazvao moćni zagovor majke i zaštitnice Gospe od Anđela.

Na kraju euharistijskog slavlja prisutnima se obratio gvardijan Stipanović te zahvalio svima koji su na bili koji način pridonijeli slavlju, a osobito biskupu Košiću. U ime samostana i župe uručio mu je prigodni dar - brončani reljef Gospe od Anđela te zovnicu i imotsko vino. Slavlje je završilo procesijom u kojoj je slika Gospe od Anđela odnesena u crkvicu u tvrđavi.

Kardinal Bozanić primio počasnog konzula Republike Hrvatske u Krakovu

Konzul Włodarczyk predstavio kardinalu Bozaniću konferenciju pod nazivom „Zemljo Hrvatska Bog te blagoslovio!” koja će se održati u Krakovu i Splitu u spomen na 20. obljetnicu boravka Ivana Pavla II. u Hrvatskoj

Zagreb, 31.7.2017. (IKA) - Zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić primio je u ponedjeljak 31. srpnja u Nadbiskupskom dvoru u Zagrebu Pawela Włodarczyka, počasnog konzula Republike Hrvatske u Krakovu.

Konzul Włodarczyk predstavio je kardinalu Bozaniću konferenciju pod nazivom „Zemljo Hrvatska Bog te blagoslovio!", koja će se u spomen na 20. obljetnicu boravka Ivana Pavla II. u Hrvatskoj održati u suradnji s predstavnicima grada Splita, grada Krakova, Sveučilišta u Splitu, Papinskog sveučilišta Ivana Pavla II. u Krakovu te pod pokroviteljstvom kardinala Stanisława Dziwisza, zagrebačkog nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića i splitsko-makarskog nadbiskupa Marina Barišića.

Prvi dio konferencije održat će se u Krakovu u listopadu ove godine o temi „Papa Ivan Pavao II. u kulturi stanovnika Hrvatske", dok će se drugi dio konferencije o temi „Važnost pape Ivana Pavla II. za stjecanje neovisnosti Hrvatske" održati u Splitu u svibnju sljedeće, 2018. godine, izvijestio je Tiskovni ured Zagrebačke nadbiskupije.

Cetingrad: Karlovački župan Jelić uručio priznanje mons. Ožuri

Cetingrad, 1.8.2017. (IKA) - Karlovački župan Damir Jelić pohodio je u utorak 1. kolovoza župnika Cetingrada mons. Marijana Ožuru u njegovu župnom domu i tom mu prilikom uručio priznanje u kome se ističe: „Poštovanom gospodinu mons. Marijanu Ožuri u znak sjećanja, iznimnog poštovanja i trajne zahvalnosti za sve što je učinio za Crkvu i vjernike s područja Cetingrada u svom dugogodišnjem vrijednom i predanom pastoralnom radu". Bio je to izuzetan znak da svjetovna vlast priznaje svećeničkim neimarima sve što su tijekom posljednjih pola stoljeća učinili za svoj narod i Crkvu, a mons. Ožura župnik je Cetingrada od 1963. godine. Posebno je župan Jelić zahvalio mons. Ožuri na brizi za svoje vjernike, napose u progonstvu tijekom Domovinskog rata i za obnovu u ratu potpuno porušene crkve Uznesenja Blažene Djevice Marije u Cetingradu. Osim toga uručio mu je i poklon, knjižni komplet arhiva dr. Franje Tuđmana.

Odlukom gospičko-senjskog biskupa Zdenka Križića mons. Ožura nakon Velike Gospe odlazi u zasluženu mirovinu i razrješuje se službe župnika Cetingrada, no odlukom novog župnika Stanka Smiljanića i dalje će ostati živjeti u Cetingradu i pomagati novom župniku.

Uz župana Jelića susretu je nazočio pročelnik njegova ured Bernardo Pahor kao i slunjski župnik i dekan mons. Mile Pecić.

Priopćenje Apostolske nuncijature u Republici Hrvatskoj

Papa Franjo dodijelio odličje „Pro Ecclesia et Pontifice” s.M. Zvezdani Krčalić i o. Ivici Hadašu za njihovo vjerno služenje Crkvi

Zagreb, 1.8.2017. (IKA) - Apostolska nuncijatura u Republici Hrvatskoj priopćila je da je papa Franjo dodijelio odlikovanje Križ „Pro Ecclesia et Pontifice" sestri M. Zvezdani Krčalić iz Družbe sestara milosrdnica svetog Vinka Paulskog i o. Ivici Hadašu, DI, suradnicima te Apostolske nuncijature, za njihovo vjerno služenje Crkvi.

S.M. Zvezdana najprije je obavljala službu suradnice u Apostolskoj nuncijaturi u Beogradu, a zatim u ovom papinskom predstavništvu. O. Ivica obavljao je službu suradnika, najprije u Apostolskoj nuncijaturi u Bosni i Hercegovini, a zatim u ovom papinskom predstavništvu. Oboje, odlukom svojih poglavara, odlaze na druge dužnosti. Odlikovanja su dodijeljena 1. kolovoza u sjedištu Apostolske nuncijature u Zagrebu.

Crkva u Hrvata

Oratorijski zbor Cantores sancti Marci osvojio dva zlatna odličja na međunarodnom natjecanju u Rigi

Riga, 23.7.2017. (IKA) - Oratorijski zbor Cantores sancti Marci iz zagrebačke gornjogradske crkve Svetog Marka sudjelovao je na prestižnom međunarodnom natjecanju European Choir Games 2017 održanom od 16. do 23. srpnja u Rigi u Latviji, objavljeno je na mrežnoj stranici Zagrebačke nadbiskupije. Ove godine u Rigi istodobno su održane tri manifestacije: Open Competition, European Champions Competition i Grand Prix of Nations zbog čega se ovaj događaj smatra svojevrsnom zbornom olimpijadom i najprestižnijim ovogodišnjim međunarodnim natjecanjem vokalnih ansambala uopće. Natjecanje u Rigi okupilo je više od 400 zborova i 25.000 sudionika iz 36 zemalja od kojih su najbrojnije bile vokalne skupine iz Rusije, Kine, SAD-a, Velike Britanije i naravno Latvije kao zemlje domaćina. Natjecanje se odvijalo u 10 kategorija, a Cantoresi su se natjecali u dvije: odrasli zborovi i musica sacra a cappella, a u objema su se automatski plasirali u najprestižniju razinu, grand prix.

U srijedu 19. srpnja u ranim prijepodnevnim satima zbor je nastupio u kategoriji odrasli zborovi – miješani program. Izveo je pet skladbi: Crn-bel Igora Kuljerića, Ave virgo sanctissima Francisca Guerrera, With a Lilly in Your Hand Erica Whitacrea, Vokalmusik Antuna Tomislava Šabana i Makedonsku humoresku Todora Skalovskog. Dobro odabranim i raznovrsnim programom Cantoresi su pokazali vrsno umijeće izvedbenog izričaja različitih glazbenih stilova, a nastupom koji je sadržavao i scenske pokrete oduševio je i publiku i ocjenjivački sud.

Na večernjoj svečanoj ceremoniji proglašenja pobjednika, koja je održana u Areni Riga, istoj onoj u kojoj je nekoliko dana kasnije održana zborna Eurovizija, dirigent Cantoresa Jurica Petar Petrač i prefekt zbora Hrvoje Beban primili su iz ruku direktora natjecanja zlatno odličje za osvojenih visokih 95 bodova u najprestižnijoj kategoriji ovoga natjecanja. Iste večeri srebrna odličja osvojili su i drugi predstavnici iz Hrvatske: Zbor INA iz Zagreba u kategoriji odrasli zborovi i muška klapa Kastav iz Rijeke u kategoriji folklore a cappella. Cantoresima se u Rigi pridružila hrvatska veleposlanica u Švedskoj Anica Djamić koja je naše predstavnike u Rigi pratila prva tri dana natjecanja i pružila im podršku na ceremoniji svečane dodjele nagrada u Areni. Veleposlanica Djamić Cantoresu je upoznala s brojnim znamenitostima Rige i kulturnom i povijesnom baštinom Latvije te im organizirala izlet u Juralu.

U subotu 22. srpnja Cantoresi su nastupili i u drugoj kategoriji musica sacra a cappella, u kojoj su izveli Gaude Virgo, Mater Christi Josquina des Presa, O gospode, odlomak iz kantate Golgota A. T. Šabana, Abendlied Josefa Gabriela Rheinbergera, Nunc dimittis Gustava Holsta i Precious Lord Thomasa A. Dorseya, u aranžmanu Arnolda Sevia. U jakoj konkurenciji vrhunskih svjetskih zborova, osobito onih iz Latvije i Rusije, Cantoresi su osvojili 91,30 bodova i time osigurali i drugu zlatnu medalju na tom međunarodnom natjecanju.

Prefekt zbora Hrvoje Beban u pratnji članice zbora Ružice Gačić koja je zamijenila dirigenta Petrača koji je taj dan otputovao na međunarodni tečaj zbornog dirigiranja u Italiju preuzeo je još jednu medalju iz ruku članova međunarodnog ocjenjivačkog suda.

Predstavljena knjiga „Briševački mučenici“

Banja Luka/Briševo, 25.7.2017. (IKA/TABB) – U povodu obilježavanja 25. obljetnice pokolja Hrvata katolika sela Briševa u župi Stara Rijeka u općini Ljubija - učinjenog 24. i 25. srpnja 1992. godine, kada je u dan i pol ubijeno, zaklano i masakrirano 68 nelužnih civila, u Europskoj akademiji Banjolučke biskupije predstavljena je u ponedjeljak 24. srpnja knjiga „Briševački mučenici“ autora Frane Piplovića i suautora Ive Atlije. O knjizi su govorili banjolučki biskup Franjo Komarica, direktor Europske akademije Banjolučke biskupije doc. dr. Miljenko Aničić, akademik Zlatko Kramarić, generalni konzul RH u Banjoj Luci, mr. Srđan Šušnica, kulturolog iz Banje Luke, te autori knjige Frano Piplović, voditelj studija Europske akademije Banjolučke biskupije, i Ivo Atlija, Briševljanin, svjedok tragičnih događaja i svjedok Haškog tribunala u predmetima Stakiću, Karadžiću, Miloševiću, Mladiću, Taliću, Brđaninu i ostalima. Predstavljanju knjige u Europskoj akademiji nazočili su uz brojne posjetitelje i Ivan Del Vecchio, veleposlanik RH u Bosni i Hercegovini, dopredsjednica Narodne skupštine RS-a iz reda Hrvata Željka Stojičić, Dmitrij Iordanidi, šef kancelarije OESS-a u Banjoj Luci, predstavnici udruga hrvatskih prognanika iz banjolučke regije te predstavnici HSLS-a iz Zagreba i Hrvatske stranke BiH.

Predstavljanje je također upriličeno 25. srpnja, na Dan briševačkih mučenika, u spomen-crkvi na Briševu, nakon koncelebrirane mise za sve žrtve Briševa i straroriječke župe, pred velikim brojem vjernika i uzvanika. Kako je istaknuo autor Piplović, neposredni povod za nastanak knjige „s izuzetno potresnim sadržajem“ je obilježavanje 25. obljetnice i komemoriranje briševačkih mučenika. Njihovu žrtvu željelo se činjenicama potkrijepiti, prikupljanjem i obradom svih relevantnih podataka do koji se moglo doći. Proteklo je punih 25 godina od zločina počinjenog nad Hrvatima sela Briševa, ali još uvijek, ni potomcima žrtava niti samoj javnosti nije poznato jesu li uopće prikupljene ikakve činjenice o tom zločinu, od strane ondašnjih službenih tijela, u vrijeme kada je zločin počinjen. Koliko je poznato, ni jedan pouzdan dokument o zločinu nad Hrvatima Briševa nije nastao u ondašnjim nadležnim tijelima općine Prijedor ili ondašnje Autonomne srpske oblasti Krajina.

Prva građa utemeljena na činjenicama o zločinu na Briševu počela se stvarati na osnovu iskaza i sjećanja preživjelih potomaka tek nakon što su oni napustili briševački pakao, dajući svoje iskaze nadležnim službama u Hrvatskoj i drugdje po svijetu, gdje su našli svoj privremeni dom; zatim humanitarnim udrugama, crkvenim organizacijama i organizacijama civilnog društva. Mnogi su Briševljani dali svoje iskaze pod pseudonimom, plašeći se za sigurnost svoju i svojih preživjelih potomaka, dok je drugima trebalo puno više snage i vremena ponovno proživjeti i suočiti se, u svom sjećanju, s doživljenim strahotama. Osim preživjelih potomaka i rodbine briševačkih žrtava, prognaničkih udruga Hrvata Sjeverozapadne Bosne, koje su nastajale tamo gdje su prognani i izbjegli pronašli svoj novi dom, istinoljubivih pojedinaca, Katoličke Crkve, banjolučkog biskupa Franje Komarice i svećenstva u Banjolučkoj biskupiji, samo mali broj institucija, državnih, političkih, znanstvenih upuštao se u prikupljanje građe i činjenica o zločinu na Briševu. Prvu dokumentiranu, činjeničnu građu, o zločinu na Briševu stvorili su sami Briševljani svojim svjedočenjima u različitim prilikama. Ta se svjedočenja nalaze u ovoj knjizi,

pojasnio je autor knjige. Kako se dalje moglo čuti na predstavljanju knjige, briševačke žrtve i briševački mučenici postali su nepoželjna činjenica i neugodan svjedok svim dosadašnjim ovozemaljskim vladarima, što je potvrđeno ponašanjem svih politika i političara u proteklih 25 godina na području BiH. Da nije tako, odavno bi izvršitelji i nalogodavci toga monstruoznog zločina bili procesuirani i privedeni pravdi, a same žrtve bile poštovane od same vlasti te postale sastavni dio kolektivne memorije. U usporedbi s drugim žrtvama hrvatskog naroda u Bosni i Hercegovini pa i u Hrvatskoj, briševačke žrtve kao da i ne postoje.

Knjiga je nastala i kao pokušaj da se dobije odgovor zašto je Briševo postalo mjesto stravičnog zločina? Kako je rečeno na predstavljanju, zadovoljavajućeg odgovora još nema a niti ga je itko, u proteklom razdoblju, pokušao dati, zato, što politike, koje su dovele do ovog i drugih zločina (na svim stranama), još su uvijek tu, žive su, na vlasti su ili su pri vlasti. Rat, kao oružani sukob je prestao, ali nisu prestale neke druge vrste ratova koje su skoro jednako pogubne kao i oružani rat. „Unatoč svemu“, kako su istaknuli autori, „knjiga nije poziv na mržnju niti na neki novi zločin, bilo kada i bilo gdje, na ovim prostorima. Ona je poziv na istinu, poziv na poštovanje ovih i svih drugih žrtava koje su nastale kao posljedica mržnje prema drugima i drukčijima. Svako mjesto gdje je nevin čovjek mučen i brutalno ubijen iz mržnje, bez ikakve krivnje, samo zato što je drukčiji, sveto je mjesto. Svako takvo mjesto je mjesto posebnog pijeteta prema žrtvi i njenom poštovanju, a ne mjesto gdje se žrtva omalovažava, prešućuje, negira i zlorabi“.

Ljudi su na Briševu doista bestijalno mučeni i nad njima se izživljavalo. Umirali su u patnjama, mučeni su samo zato što su bili druge vjere i druge nacije. Autor i suautor podsjetili su na dio iskaza svjedoka, na koji način su i pod kojim okolnostima su svoje živote okončali neki od briševačkih mučenika: Ivica i Luka Milinar te Jerko Ivandić ubijeni su krampovima, lopatama, kolcima; Mara i Franjo Marijan, Stipo Dimač i Marko Buzuk su zapaljeni; baka Kata Komljen je ubijena u molitvi sklopljenih ruku, a prije toga su joj ugurali u usta krunicu da ju proguta; Kaja Komljen je silovana sve do svoje mučeničke smrti, otkidali su joj komade tijela i grizli prsa; Fabijanu Matanoviću su odsjekli genitalije i stavili mu ih u usta te polomili kralježnicu; Milanu Buzuku izvadili su oči; nekolicinu su zaklali, drugima su odrezali uši, prerezali mišiće i tetive na nogama i rukama; Vikica Buzuk je u boli gledala dok joj muče sina Milana i vade mu oči; baka Ana Ivandić je gledala kako joj ubijaju sinove i snahe; djeca su gledala kako im ubijaju roditelje. Dok su uživali u mukama svojih žrtava mučitelji su ih, između ostalog, pitali „što im sada ne pomogne njihov Šokački Isus?!“ Citirane su i dramatične riječi Pere Pepe Dimača, 80-godišnjeg starca, kada je nakon užasnog mučenja rekao svojim mučiteljima: „Draga djeco, ni vama nije lako“, nakon čega je uslijedio smrtonosni rafal. Ima još cijeli niz činjenica koje se u knjizi donose o mučenju briševačkih katolika.

Srđan Šušnica, poznati i priznati banjolučki kulturolog, kao dobar poznavatelj i analitičar aktualnih društvenih zbivanja u regiji i šire, u svom osvrtu na knjigu, i kao recenzent i kao predstavljatelj, istaknuo je da je „ova knjiga upravo pokušaj da se republiko-srpski i beogradski zločin nad Briševljanima vrati u pamćenje, kako žrtava tako i zločinaca i da je kao takav poduhvat vrijedan pažnje“.

Podsjetio je, između ostalog, da je „zločin u Briševu, po broju ubijenih u jednom činu, najveći pojedinačni zločin nad bosanskim katolicima u agresiji Srbije i velikosrpske nacionalističke ideje na BiH. Samo u jednom i pol danu republiko-srpski zločinci pobili su 1% ukupne populacije

bosanskih katolika u općini Prijedoru, nakon čega je ostalih 99% prognano. Za tu činjenicu postoji logično objašnjenje. Briševo je bio sastavni dio unaprijed osmišljenog i sistematično izvedenog plana etničkog istrebljenja, a u širem kontekstu i genocida, nad civilima, selima i područjima nesrpske ili nepravoslavne etno-vjerske identifikacije Prijedora i sanske doline. Izvršenjem tog plana koji je poznat po nazivu 'Tepih' i 'RAM', agresor iz Srbije i njegovi republiko-srpski pobunjenici i kolaboranti iz BiH i Hrvatske ostvarili su svoje ciljeve“. „Briševo i danas stoji kao međaš i opomena svim pristalicama politika koje žele dijeliti BiH po etno-vjerskim i genocidnim aršinima“, istaknuo je Šušnica. Akademik Kramarić istaknuo je, između ostalog, da „ova knjiga predstavlja izvjesno iskupljenje za neodgovorno ponašanje, posebice onih institucija i pojedinaca, koji su morali voditi brigu da kultura zaborava nikada ne smije pobijediti kulturu sjećanja. Jer, samo kritičkim pisanjem o zlu koji se na ovim prostorima sustavno događa svakih pedesetak godina moguće je zaustaviti tu spiralu zla. Ovdje i dalje mnogi razmišljaju u kategorijama 'mi' nasuprot 'oni'; mnogi i dalje do neukusa licitiraju mrtvima, žrtvama i mnogi i dalje prijetu da nije gotovo, jer još uvijek netko nekome nešto 'krvi' duguje“. Akademik Kramarić izrazio je osobno negodovanje i žalost što „ni nakon 25 godina od ovog strašnog zločina za njega još uvijek nitko nije odgovarao, premda se o tome strašnom događaju uglavnom sve zna: i tko su počinitelji, i njihovi motivi, i modus operandi tih krajnje svirepih ubojstava“.

Dr. Aničić je teološki protumačio postojanje tajne zla u povijesti ljudskog roda uključujući i naše vrijeme i podneblje. Biskup Komarica je, uz zahvalu autorima knjige i svim pomoćnicima u njenom pripremanju i izdavanju, posebno osvjetlio katolički nauk o mučeništvu u Crkvi. Naveo je i neka osobna iskustva iz vremena stradanja briševačkih žrtava, ali i brojnih drugih članova svoje biskupije – laika, svećenika i redovnica. Pozvao je sve, osobito preživjele Briševljane, da ne zaborave žrtve svojih najbližih, nego da se trude „oko uklanjanja posljedica zla i nepravde“.

Misa na 25. obljetnicu pokolja nad Hrvatima katolicima sela Briševa

Briševo, 25.7.2017. (IKA/TABB) - U filijalnoj spomen-crkvi posvećenoj apostolskim prvcima sv. Petru i Pavlu u selu Briševu u župi Stara Rijeka, između Prijedora i Sanskog Mosta u BiH, u utorak 25. srpnja tradicionalno je, po 25. puta, liturgijskim slavljem obilježena obljetnica pogroma nad 68 katolika tog sela. Na molitvenu komemoraciju okupilo se nekoliko stotina preživjelih Briševljana i njihovih potomaka, kao i potomaka ubijenih 24. i 25. srpnja 1992. godine, te drugih župljana i prijatelja. Koncelebrirano misno slavlje predvodio je banjolučki biskup Franjo Komarica. S biskupom su, uz domaćeg župnika Dražena Mirčića i predratnoga starorječkog župnika, a sadašnjeg lištanskog župnika i livanjskoga dekana preč. Adolfa Višatickog, koncelebrirala još petorica svećenika. Prije mise predstavnicima domaćih udruga prognanika, te nekih stranaka i prijedorske općine položili su vijence i upalili svijeće pred spomen pločama s imenima pobijenih briševačkih katolika. Biskup Komarica upozorio je na „trajno postojanje borbe između dobra i zla u našem životnom okruženju“. Podsjetio je na „tužnu i zabrinjavajuću činjenicu“ kako „i u ovom konkretnom slučaju nasilnog, ničim izazvanog pogroma nad miroljubivim stanovnicima ovog sela, te u upornom službenom prešućivanju tog zlodjela od strane nadležnih državnih institucija i u izbjegavanju da se temeljito isprave

njegove posljedice, na svjetlo dana izlazi namjerno opstruiranje vladavine prava u našoj zemlji". Pojasnio je kako „bez istinskog, objektivnog pogleda na događaje koji su se zbili oko nas u nedavnoj prošlosti, bez spremnosti da iskreno i stvarno razradimo i proradimo tu istu prošlost, koju smo i sami proživjeli, a koja je – u duhu međunarodnog prava – opterećena bremenom teških grijeha i opasnošću od vječne kazne i nesreće, mi nećemo moći ostvariti tako potrebnu smirenu i sigurnu budućnost ni za sebe ni za ljude našeg vremena i kraja, niti za generacije koje dolaze iza nas". Istaknuvši kako je „put Crkve čovjek", biskup je ustvrdio kako „Crkva, osobito njezino vodstvo niti u Rimu niti u bilo kojoj biskupiji ne smije ostati indiferentna, nezainteresirana, nijema i oportunistička, kad se radi o čovjeku – osobito onom zgaženom, obespravljenom, poniženom, obeščašćenom, izrabljivanom, izmanipuliranom, mučenom ili pak ubijenom". Biskup Komarica ponovno je pozvao sve da se nastave truditi „oko traganja za istinom o Briševačkim žrtvama, bez mržnje i želje za osvetom u svome srcu", te „oko popravljivanja i poboljšanja onih struktura našeg društva i države koje su prouzročile i prakticirale samovolju, tiraniju, zlodjela i nepravdu nad brojnim nedužnim našim sugrađanima, osobito u ovom kraju naše domovine". Pozvao je na molitvu za sve poubijane Briševljane i Starorječane, kao i „za obraćenje i spasenje duša njihovih mučitelja". Te su molitve zajednički izmogle tijekom misnog slavlja, te nakon njega pred spomen-križem i spomen-pločama poubijanih katolika.

Biskup je u pratnji svećenika i rodbine briševačkih žrtava, pokopanih na obližnjem groblju Raljaš, pohodio grobove žrtava i predmolio zajedničku molitvu za njih, za one koji su pokopani na „Grošića groblju" u Staroj Rijeci kao i one, čiji su posmrtni ostaci preneseni na područje Republike Hrvatske. Za obiteljski agape u dvorištu crkve pobrinula se, zajedno s domaćim župnikom Mirčićem, udruga prognanih Briševljana iz Zagreba. I u predvečerje toga „spomen dana", 24. srpnja, slavljena je za žrtve sela Briševa koncelebrirana misa u banjolučkoj katedrali, koju je predvodio biskup Komarica.

Biskup Komarica primio voditeljicu OHR u Banjoj Luci

Banja Luka, 26.7.2017. (IKA/TABB) - Banjolučki biskup Franjo Komarica primio je 26. srpnja u Banjoj Luci voditeljicu Ureda Visokog predstavnika veleposlanicu Marianne Berecz. U dužem otvorenom razgovoru bilo je najviše riječi o aktualnoj situaciji katolika na području Banjolučke biskupije. Ambasadorica Berecz zanimala se koliko sada ima katolika, kako teče njihov povratak i koliko katolicima u entitetu RS pomažu političari iz redova hrvatskog naroda. Biskup je iznio konkretne podatke da je sada, 22 godine nakon rata, katolika u župama na području RS skoro upola manje nego na kraju rata, jer se povratak prognanih katolika skoro uopće nije dogodio. Izostala je politička i pravna i materijalna pomoć onima koji su se godinama uzalud nastojali vratiti. Također je iznio konkretne primjere o nebrizi dosadašnjih hrvatskih predstavnika u institucijama vlasti entiteta RS za sudbinu hrvatske malobrojne populacije i za one mnogobrojne obespravljene prognanike koji uzalud traže mogućnost održivog povratka. Biskup je svojoj sugovornici uputio i niz pitanja i prigovora zašto institucija Visokog predstavnika i druge nadležne međunarodne institucije uporno ne žele da BiH postane pravna država za sve njezine stanovnike. Potkrijepio je svoja pitanja nizom konkretnih podataka iz svojih brojnih susreta tijekom ove godine s predstavnicima međunarodne zajednice u zemlji i inozemstvu. Ponovio je svoje zamjerke

međunarodnoj zajednici da nije dovoljno poštena, iskrena, jedinstvena, dosljedna, vjerodostojna i odlučna. Ustvrdio je kako ne može biti istina da Europska unija i drugi odgovorni za sadašnju situaciju u BiH nisu u stanju pravno i ekonomski izvući zemlju iz nezavidne situacije za njezine stanovnike. Upozorio je da će nesređena BiH, koju se godinama tretira kao „kontrolirani kaos" trajno ugrožavati sigurnost cijele Europe. Ambasadorica Berecz složila se s biskupovim tvrdnjama, požalivši se na vlastitu ograničenost institucije Visokog predstavnika u BiH. Saznavši od biskupa da postoji Savez udruga prognanih Hrvata iz banjolučke regije, obećala je biskupu da će im rado pružiti pomoć – koliko god joj bude moguće, ako joj se budu obratili.

Obilježen Dan mučenika u Drvaru

Drvar, 28.7.2017. (IKA/TABB) - U Drvaru je 27. srpnja po 16. put održan „Dan molitvenog sjećanja na mučenike i žrtve Banjolučke biskupije" kojim su komemorirani svi mučenici i žrtve ratova i totalitarizama XX. st. s područja Banjolučke biskupije.

Komemoracija je održana u bogoslužnom prostoru župe sv. Josipa a započela je pobožnošću „križnog puta mučenika". Potom je banjolučki biskup Franjo Komarica predvodio misu u zajedništvu s desetak svećenika. Misno slavlje pjesmom je animirala skupina vjernika iz župe Siverić kod Drniša. Osim vjernika iz Siverića na komemoraciju u Drvar došle su i skupine vjernika iz Drniša, Konjskog, Zagreba, Bihaća, Bosanskog Grahova te župa Livanjskoga dekanata. Zapažena je nazočnost najstarijeg i najmlađeg hodočasnika u Drvar – 93-godišnjeg Ivana Deliša iz Konjskog kod Splita i sedmogodišnjeg Ante Mujaka iz Drniša.

U pratnji biskupa Komarice u Drvar je došla i skupina vjernika iz Poljske, iz mjesta Boleslawiec u biskupiji Legnica, na čelu s redovnicom s. Magdalenom, koji su ovih dana u posjetu Bosni, točnije župi Gumjera kod Prnjavora gdje je do II. svjetskog rata bila jaka kolonija poljskih katolika, i gdje je kao župnik djelovao svećenik mučenik don Anto Dujlović čiju su kauzu beatifikacije započeli poljski vjernici. Na misnom slavlju bio je i predsjednik Vlade Hercegbosanske županije Ivan Jozić u pratnji ministra Stipana Šarca.

Na početku mise drvarski župnik don Davor Klečina podsjetio je da je ovaj spomen-dan uveden 2001. i prvotno je nosio je naziv „Dan drvarskih mučenika" - u spomen na drvarskog župnika Waldemara Maksimilijana Nestora koji je 27. srpnja 1941. ubijen zajedno sa skupinom svojih vjernika vraćajući se s hodočašća iz Knina – a od 2008., odredbom banjolučkog biskupa Franje Komarice, komemoracija mijenja ime u „Dan molitvenog sjećanja na mučenike i žrtve Banjolučke biskupije".

U propovijedi biskup Komarica istaknuo je da Banjolučka biskupija tim spomen-danom – na dan krvavog početka uništavanja predstavnika Katoličke Crkve - želi očuvati od zaborava one koji su pretrpjeli mučeništvo, osobito u proteklom najkrvavijem stoljeću, i to baš u župnoj zajednici u Drvaru gdje je započeo ničim izazvani pogrom nad nedužnim svećenikom i vjericima. Biskup je naglasio da je Katolička Crkva u prošlom stoljeću osobito bila progonjena i izložena udarcima Zloduha, ali da je i u ovom stoljeću, od svih drugih vjerskih ili ideoloških zajednica, najviše na udaru Sotone i njegovih slugu. Upozorio je na opasnost od novih suvremenih oblika totalitarizama i u demokratskom društvu, te naveo riječi sv. pape Ivana Pavla II. da se „korijen svakog totalitarizma može naći u negaciji transcendentnog dostojanstva ljudske osobe, tj. vidljive slike nevidljivog Boga." Potaknuo je vjernike na odvažnost i

hrabrost u svjedočenju vjere i u sprovođenju evanđeoskog zadatka da budu „svjetlo svijeta“, „sol zemlje“ i „kvasac tijestu“, pa i pod cijenu progona. „Ako na današnji znakoviti spomen-dan, iskreno i vjerno častimo uspomenu na brojne nevine žrtve Drvarskih mučenika – župnika Waldemara Maksimilijana Nestora i njegovih župljana te svih drugih žrtava s područja naše biskupije i domovine – onda se iskreno pomolimo Bogu da njihove žrtve budu plodne za jačanje prave kršćanske vjere i vjerske prakse nas današnjih Kristovih sljedbenika u ovoj župi, biskupiji i zemlji“, pozvao je biskup Komarica na kraju propovijedi. Nakon mise pred spomen-križem poginulih hrvatskih branitelja položeni su vijenci, a biskup Komarica izmolio je molitvu opijela za sve poginule branitelje i žrtve ratova.

Potom je u dvorani župe prikazana emisija Hrvatskog radija „Na vjetrometini istine“ autora Zdravka Fučeka, koja govori o ubojstvu župnika Nestora i drvarskih hodočasnika, snimljena zimom na mjestu zločina u Trubaru – na željezničkoj postaji Vaganj i kod jame Golubnjače.

Obilježnica mučeništva župnika Gospodnetića i više od 200 grahovskih katolika

Bosansko Grahovo, 29.7.2017. (IKA) - U Bosanskom Grahovu održana je 29. srpnja komemoracija u povodu 76. obljetnice mučeničke smrti grahovskog župnika don Jurja Gospodnetića i stradanja više od 200 tamošnjih Hrvata katolika. Misu u župnoj crkvi Sv. Ilije proroka predvodio je banjolučki pomoćni biskup Marko Semren u zajedništvu s domaćim župnikom don Davorom Klečinom i župnim vikarom don Predragom Ivandićem. Uz domaće vjernike na misnom slavlju sudjelovala je i skupina vjernika iz Siverića kod Drniša, koji su pjesmom animirali liturgiju. U uvodnoj riječi župnik Klečina naglasio je da je vrlo važno da se vjernička zajednica molitveno okuplja o obljetnici stradanja na mjestima mučeništva svojih mučenika kako bi ih se otrglo od zaborava, nadahnjujući se ujedno na primjeru njihova života i stradanja, crpeći iz toga snagu za vlastiti život. Naveo je da je za grahovske katolike važno očuvanje spomena ne samo na župnika Gospodnetića, nego i na brojne druge domaće vjernike koji su nedužno stradali, ističući posebno Anicu Barać, grahovsku „majku Makabejku“, koja je zvjerski ubijena zajedno za svojih devetoro malodobne djece krajem srpnja 1941.

U propovijedi biskup Semren podsjetio je na riječi pape Franje, koji je imajući na umu mučenike prilikom posjeta Sarajevu u lipnju 2015. rekao: „Nemate pravo zaboraviti svoju povijest. Ne da se svetite, nego da stvarate mir“, te naveo da su župnik don Juraj i njegovi vjernici išli Isusovim stopama dajući vlastite živote za svoje bližnje. Pozvao je vjernike da poput najvećeg mučenika Isusa Krista znaju strpljivo prihvaćati žrtvu i svima iskazivati milosrdnu Božju ljubav, te da mole i za obraćenje neprijatelja Crkve ali i za jedinstvo među kršćanima. Dopustimo Bogu da se nastani u nama, a mi u njemu, tada ćemo imati mjesta jedni za druge, kao što je to imao i sv. Stjepan za svoje ubojice, a ja se nadam i naši pokojnici, don Juraj i njegovi vjernici. Takve kršćane stvara Duh Sveti, Duh Kristov. Plod takve mučeničke jest i sv. Pavao – od progonitelja postade nezaustavljivi širitelj kršćanstva“, naglasio je biskup Semren, te ohrabrio vjernike da po njima, koji su jedno s Kristom, svijet može biti pomiren. „U nepomirenom svijetu: svijetu ratova, ravnodušnosti, mržnje, nemilosrdnosti – mi, kršćani, trebamo biti svjedoci pomirenog svijeta, svijeta gdje se živi jedno s drugim, gdje se poštuje drugoga, gdje se živi milosrđe i spram onih koji nas muče i ubijaju. Sami to ne možemo, ali ukoliko smo jedno s Kristom, možemo donositi

pomirenje u svijet i stvarati pomireni svijet“, poručio je biskup Semren, te pozvao vjernike da budu otvoreni Duhu Svetom, zahvalno čuvajući spomen na stradanje župnika Gospodnetića i njegovih vjernika.

Juraj Gospodnetić rodio se 9. siječnja 1910. u Postirama na Braču. Nakon osnovne škole u rodnom mjestu, gimnaziju je završio u Šibeniku, teološki studij započeo u Splitu a završio u Zagrebu. Za svećenika Banjolučke biskupije zaređen je u Zagrebu 26. lipnja 1938. godine. U rodnom mjestu služio je mladu misu na blagdan Gospe Karmelske 16. srpnja 1938. godine, a godinu kasnije imenovan za župnika Bosanskoga Grahova. Kao župnik Bosanskog Grahova – vrlo omiljen kod župljana ali poštovan i kod tadašnjeg pravoslavnog pučanstva – zvjerski je od četnika mučen i ubijen prvih dana nakon izbijanja partizansko-četničkog ustanka u zapadnoj Bosni 27. srpnja 1941. Za grob mu se ni danas ne zna. Sa župnikom don Jurjem tih je dana ubijeno više od 200 žena, djece i muškaraca, župljana Bosanskoga Grahova u selima Obljaj, Korita, Luke, Ugarci, Crmi Lug i dr. Od prijeratnih oko 1000 vjernika župe Bosansko Grahovo, kraj II. svjetskog rata dočekalo ih je na ognjištima samo nekoliko desetaka. Većina zemlje i imovine grahovskih Hrvata je oteta, nacionalizirana i podijeljena lokalnom srpskom stanovništvu.

S. Adriana Galić primila misijski križ

Mostar, 29.7.2017. (IKA) - Tijekom svečanog euharistijskog slavlja 29. srpnja u samostanu Svete obitelji u Mostaru s. Adriana Galić, školska sestra franjevka Provincije Svete obitelji u Hercegovini primila je misijski križ kao znak misijskog poslanja i službe koju će uskoro započeti u DR Kongo. Euharistijsko slavlje s obredom blagoslova i dodjele misijskoga križa predvodio je mjesni biskup Ratko Perić u zajedništvu s mons. Lukom Tunjićem, nacionalnim ravnateljem Papinskih misijskih djela u Bosni i Hercegovini, don Ivanom Štironjom, prethodnim nacionalnim ravnateljem PMD u BiH, don Perom Miličevićem, biskupijskim ravnateljem PMD te župnicima župe sv. Petra i Pavla u Mostaru fra Božom Milićem i župe Presvetog Srca Isusova u Potocima don Josipom Galićem, rođakom s. Adriane.

Prije početka misnoga slavlja provincijska predstojnica s. Zdenka Kozina u jedinstvenoj prigodi blagoslova i primanja misijskoga križa uputila je riječi pozdrava predsjedatelju slavlja i suslaviteljima. Posebne izraze dobrodošlice uputila je sestrama Splitske provincije: s. Andrei Nazlić, provincijskoj predstojnici, te s. Eriki Dadić i s. Mislavi Prkić, sestrama misionarkama, kojima će se s. Adriana pridružiti u misijama nadbiskupije Bukavu u DR Kongo, kao i svim sestrama, obitelji i rodbini s. Adriane. Na kraju se obratila s. Adriani s posebnim izrazima zahvalnosti Bogu, koji je posijao klicu misijskoga poziva, i radosti zbog ostvarenja njezine želje da pođe i u druge krajeve koji trebaju svjetlo Evanđelja. „Primit ćeš danas iz biskupovih ruku 'misijski križ'. U njemu se doista prepoznaje ljubav kojom ćeš pobijediti sve kušnje, koja zavrjeđuje cijelost jednoga ljudskoga bića. Neka Te svojom ljubavlju nadahnjuje i hrani u trenucima umora, teškoća udaljenosti i svih drugih prepreka. Ostvaruj svoj poziv ulažući svoje ljudske i duhovne talente u dužnosti koje Ti budu povjerene. Uvijek iznova oslušuj Isusov poziv da Ga slijediš i uči od Njega da oni koji vide Tvoja djela proslave Oca nebeskoga. Kadšto tu uopće nisu potrebne riječi. Budeš li radosna u svom blagovjesničkom sluzenju, ljudi će na Tebi vidjeti sve što je potrebno: Kristovo lice, Kristove ruke, zapravo Kristovo srce koje im Te šalje“, zaključila je s. Zdenka,

obećajući joj sestrinsku blizinu i molitvu.

Izražavajući radost što može predvoditi misno slavlje biskup je u uvodu istaknuo kako je misijsko zvanje s. Adriane dvostruko zvanje: i redovničko i misijsko. I jedno i drugo zvanje su milost i veliki Božji dar. Nakon navještaja Božje Riječi tumačio je odlomak Evanđelja o Isusovu posjetu kući prijatelja Lazara i njegovih sestara Marte i Marije. Ističući ljepotu odnosa Isusa i njegovih prijatelja, ljepotu božanskog prijateljstva i ljubavi, o spomenu sv. Marte, izdvojio je dvije poruke. Prva je: Ne čini ništa po svojoj volji pa makar se činilo da to činiš za Isusa, da njemu ugodiš! Marta bijaše sva zauzeta posluživanjem, brinula je kako što bolje ugostiti Isusa, odgovorila je u ljubavi, ali nije se pitala što bi Isus htio, kako bi on htio da ga počasti. Pitanje svima nama: Je li to što činimo upravo ono što Isus od nas toga trenutka očekuje, što bi mu se svidjelo? I druga poruka: Nemamo pravo Isusu prigovarati! Marta se sprijateljila s Isusom do te mjere da je smatrala da Isusu može prigovoriti: Gospodine, zar ne mariš... Reci joj dakle... Ali, Isus joj odgovara: Marija je izabrala bolji dio, Marija je osluhнула ono što Gospodin u tome trenutku želi, traži... Zaručnica sve čini da otkrije želju i volju svoga Zaručnika i da mu ugodi, udovolji! Trajno nam je raditi na usklađivanju svoje volje s Isusovom kao što je i Isus svoju volju usklađivao s voljom Oca nebeskoga.

Nakon homilije uslijedila je blagoslovna molitva nad s. Adrianom te blagoslov misijskoga križa koji joj je biskup predao kao znak Kristove ljubavi i poslanja da i sama propovijeda Krista rassetoga, Božju snagu i Božju mudrost. Na kraju misnoga slavlja okupljenima se obratila s. Andrea Nazlić, izražavajući s. Adriani dobrodošlicu u DR Kongo gdje sestre Splitske provincije imaju svoje podružnice i djeluju preko četrdeset godina i kojima će se s. Adriana pridružiti sredinom kolovoza ove godine.

Obnova redovničkih zavjeta u iseljenoj župi Gumjera

Gumjera, 30.7.2017. (IKA/TABB) - „Velika nam djela učini Gospodin, opet smo radosni“, tim riječima starozavjetnog psalmiste započeo je banjolučki biskup Franjo Komarica neuobičajeno koncelebrirano misno slavlje na improviziranom natkrivenom oltaru porušene župne crkve, posvećene Uzvišenju sv. Križa 1903. godine u župi Gumjera u BiH, na desnoj strani donjeg toka rijeke Vrbasa, u nedjelju 30. srpnja.

Povod tom misnom slavlju je bio „dijamantni“ redovnički jubilej redovnice Družbe Klanjateljica Krvi Kristove – poljske provincije s. Magdalene Karaban iz grada Boleslawiec, rođene i krštene prije II. svjetskog rata u toj župi, koju su tada sačinjavali uglavnom poljski katolici. Iz te župe porijeklom je još pet sestara iste Družbe te jedan svećenik. Sestra Magdalena je žarko željela „da svoje redovničke zavjete u povodu 60 godina redovništva obnovi baš u crkvi svoga krštenja“, u iseljenoj župi Gumjera. S njom je stigla iz Poljske grupa vjernika čiji su roditelji rođeni u Bosni.

Među 50-ak osoba okupljenih na misi, koji su većinom došli iz susjednih župa, bila su petorica svećenika. Među njima je bio i ovogodišnji zlatomisnik, također porijeklom Poljak, sin poljskih doseljenika u Bosnu preč. Adolf Višaticki, župnik u Lišanima, upravitelj župe Odžak-Čaić i livanjski dekan. Bilo je prisutno i osam redovnica Družbe klanjateljice Krvi Kristove.

Pozdravnu riječ nazočnima uputio je prnjavorski župnik mons. Lukenda. Tijekom misnoga slavlja naizmjenično su se izmjenjivale pjesme i čitanja na poljskom i hrvatskom jeziku.

U propovijedi biskup je istaknuo važnost redovništva u Crkvi, značenje nazočnosti poljskih katolika u Banjolučkoj biskupiji te opravdanost obilježavanja redovničkih i svećeničkih jubileja.

Dan prije podignut je na drvenu konstrukciju iznad oltarskog prostora nekadašnje župne crkve križ s raspelom, kojega je za vrijeme misnoga slavlja blagoslovio biskup Komarica.

Na kraju misnoga slavlja, pod kojim je obnovila svoje redovničke zavjete, s. Magdalena pred svima je izrazila svoju veliku zahvalnost Bogu, te osobito žrtvi mladog župnika Gumjere vlč. Anti Dujloviću, čiju mučeničku smrt iz 1943. godine ona dobro pamti i kojoj pripisuje i svoje redovničko zvanje i zvanje ostalih redovnica i svećenika, rodom iz Gumjera.

Nakon mise nastavilo se s ugodnim druženjem na prostoru oko temelja crkve, a zainteresirani su mogli pogledati i novootkrivene temelje župne kuće obrasle u šumu kao i cijela župa Gumjera.

Dužijanca u Maloj Bosni

Mala Bosna, 30.7.2017. (IKA) – Vjernici župe Presvetog Trojstva u Maloj Bosni kod Subotice zahvalili su u nedjelju 30. srpnja Bogu za ovogodišnju žetvu i kruh svagdašnji. Misu zahvalnicu predvodio je vlč. dr. Marinko Stantić, župnik subotičke župe Marije Majke Crkve i rektor marijanskog svetišta Bunarić, u zajedništvu s mons. dr. Andrijom Anišićem, predsjednikom Udruge bunjevačkih Hrvata „Dužijanca“ i domaćim župnikom Draganom Muharemom.

Djecu i mlade u bunjevačkoj narodnoj nošnji predvodili su bandaš Silvester Pelhe i bandašica Doris Romoda te mali bandaš Marijo Nadheđeši i male bandašice Nađa Antunović i Ivona Stantić. Oni su čitali Božju riječ i predmolili Molitve vjernika. Na misi je pjevao župni zbor a za orguljama je bila voditeljica zbora Jelena Demšedi.

Ovogodišnji simbol Dužijance - sliku u tehnici slame, koja predstavlja Gospu Fatimsku i fatimske vidioce, izradila je i župi darovala Katarina Skenderović. Ceremonijar je bio bogoslov te župe Dražen Skenderović. Prijepodneвно slavlje završilo je euharistijskom procesijom te s blagoslovom s Presvetim.

Navečer je bila svečana pjevana Večernja molitva koju je predvodio župnik uz pjevanje katedralnog zbora Albe Vidaković iz Subotice pod ravnanjem Miroslava Stantića. Slavlje ovogodišnje Dužijance završilo je tradicionalnim bandašicinim kolom.

Tradicionalno slavlje bunjevačkih Hrvata okupilo je i ove godine veliki broj vjernika te župe kao i gostiju iz grada Subotice i okolnih naselja.

Inozemne vijesti

Twitter račun pape Franje ima više od 35 milijuna pratitelja

Vatikan, 16.7.2017. (IKA) - Twitter račun pape Franje na devet jezika, @Pontifex, ima više od 35 milijuna pratitelja, a primijećeno je da se njihov broj naglo povećao u posljednjih mjesec dana, javlja Radio Vatikan. Taj je korisnički račun, koji je otvorio Benedikt XVI. 3. prosinca 2012. godine, među najpraćenijima na svijetu, a bilježi i najviše retweetova. Od 19. ožujka 2015. godine papa Franjo je nazočan i na Instagramu, s računom @Franciscus, koji je nedavno premašio 4 milijuna pratitelja.

Digitalna mreža može biti mjesto bogato čovječnošću; ona nije mreža žica, nego ljudskih bića, napisao je papa Franjo u svojoj prvoj poruci za Dan sredstava društvenih komunikacija, nekoliko mjeseci nakon izbora za papu. Obveza je to koju Papa izvršava osobno, čineći se svjedokom Božjega milosrđa i na društvenim mrežama. I na taj se način stavlja na raspolaganje kako bi došao do svih ljudi, a za to je nagrađen izvanrednim praćenjem na mreži. Njegov je račun prešao 35 milijuna pratitelja, uz snažni porast u posljednjih mjesec dana, posebice na engleskom jeziku.

Osim toga, u posljednjih je nekoliko tjedana mnogo retweetova, 30. lipnja, imao njegov tweet o ljudskom životu: 'Štititi ljudski život, posebice kada je on ranjen bolešću, obveza je ljubavi koju Bog povjerava svakom čovjeku', a odnosio se na Charlieja Gardu i na svu djecu koja boluju od teških bolesti. Mnogo je praćen i tweet o prihvatit migranata, od 8. srpnja, poslan na četvrtu obljetnicu pohoda pape Franje Lampedusi. Riječ je o tweetovima koji očituju Papine misli o aktualnim zbivanjima, uz tweetove duhovne i pastoralne naravi koji njegovim pratiteljima daju ohrabrenje i nadu, što je vidljivo iz komentara na sadržaje objavljene na računima @Pontifex.

U Zambiji proslavljena 125. obljetnica katoličke nazočnosti

Lusaka, 23.7.2017. (IKA) - Trebamo biti duboko zahvalni misionarima, muškarcima i ženama različitih redovničkih i svjetovnih zajednica, koji su, ne štedeći se, posvetili svoj život zadaći prenošenja baklje kršćanske vjere, istaknuo je u Lusaki nadbiskup Telesphore-George Mpundu, predsjednik Zambijske biskupske konferencije, u prigodi proslave 125. obljetnice dolaska Crkve u Zambiju. Mi, blaženi baštinici te predivne pustolovine, u ovoj svečanoj prigodi radošću plaćamo svoj dug zahvalnosti Bogu, rekao je nadbiskup, zahvaljujući i lokalnim vjernicima koji su pomogli prvim misionarima širiti vjeru, kao i prevoditeljima, katehistima i nastavnicima koje su obrazovali.

I država je izrazila priznanje prinosu koji je Katolička Crkva dala razvoju zemlje u tih 125 godina. Katolička Crkva stalno je bila snažan i pouzdan partner vlasti, i to ne samo u pružanju društvenih usluga, nego i u potpori cjelovitoga razvoja, napomenuo je dopredsjednik Zambije Inonge Wimna, posebno ističući zauzimanje Crkve u brisanju vanjskoga duga te zemlje. Dopredsjednik je, osim toga, zahvalio katoličkim obrazovnim i zdravstvenim ustanovama koje su upotpunile one državne, te posebno za skrb i pozornost kojima Crkva pomaže osobama koje trpe i onima najsiromašnijima, ne isključujući nikoga, prenosi Radio Vatikan.

Voda je temeljno ljudsko pravo

Ženeva, 24.7.2017. (IKA) - Budući da se ozbiljnost kulturne i ekološke krize ima pretvoriti u nove navike, kako je istaknuo papa Franjo u enciklici „Laudato si“, sada je, kao nikada prije, svijetu potrebno hrabro stajalište koje polazi od onoga što Papa smatra problemom pravednosti, odnosno od mogućnosti za pristup čistoj vodi zajamčene svim ljudima. S tim se u vezi Misija Svete Stolice u Ženevi zauzima kako bi dala vlastiti prinos ostvarenju Agende 2030., koju je osmislila Organizacija ujedinjenih naroda kako bi se siromaštvo iskorijenilo na svjetskoj razini. O novostima i izgledima za budućnost spomenute Agende, izvijestio je nadbiskup Ivan Jurković, stalni promatrač Svete Stolice u Uredu UN-a u Ženevi, te prije svega istaknuo da nas podaci Ujedinjenih naroda o posljedicama nedostatnoga pristupa vodi ne mogu ostaviti ravnodušnima, jer su doista dramatični. Gotovo 1000 djece umre svakoga dana od bolesti povezanih s vodom, gotovo dvije milijarde ljudi, točnije milijarda i 800 milijuna, pije zagađenu vodu; svake godine dva milijuna ljudi umre od bolesti povezanih s vodom. Istaknuvši da je cilj koji si je postavila međunarodna zajednica usporavanje i preokretanje te tendencije, kazao je da je svaka država pozvana konkretizirati, pa i pravnim sredstvima, ono što je godine 2010. na zasjedanjima prihvatila Opća skupština Ujedinjenih naroda, upravo onako kako se preuzimaju mnoge međunarodne obveze. Ta obveza priznaje pravo na pitku vodu i higijenu kao na ljudsko pravo u svrhu potpunoga uživanja svih drugih ljudskih prava, a prije svega onoga na život, istaknuo je nadbiskup Jurković. Rezolucija to pravo priznaje kao već postojeće, odnosno kao da je po sebi razumljivo da je obuhvaćeno drugim pravima koja je Organizacija ujedinjenih naroda već obradila. Ali, 70 država članica nije izglasalo tu rezoluciju, upozorio je nadbiskup, a to znači da je pred nama slojevita situacija. Stalna misija Svete Stolice u Ženevi, u suradnji sa Zakladom „Caritas in veritate“, koja djeluje pri misiji, će 14. rujna u tom gradu, zajedno s pročelnikom Dikasterija za promicanje cjelovitoga ljudskog razvoja kardinalom Peterom Turksonom, Ujedinjenim narodima predstaviti publikaciju u kojoj su analizirane glavne posljedice koje proizlaze s tržišta vezanoga uz pristup vodi. Posebna će pozornost biti posvećena problemima komercijalizacije, a bit će riječi o tehničkoj suradnji, te o temi migracija prouzročenih klimatskim promjenama i nedostatnim pristupom vodi.

Svaka osoba ima pravo na pristup sigurnoj pitkoj vodi i to je temeljno ljudsko pravo i ključno pitanje u današnjem svijetu, istaknuo je nadbiskup Jurković. Žalosno je kada zakonodavstvo neke zemlje, ili skupine zemalja, ne vodi računa o vodi kao ljudskom pravu. A još je žalosnije kada se zanemaruje ono što je već napisano, te se nijeće to ljudsko pravo, napomenuo je nadbiskup te istaknuo da vodi valja dati središnji položaj, koji ona zaslužuje, u okviru javnih politika. Naše pravo na vodu je također dužnost, istaknuo je nadbiskup. Iz prava koje imamo na nju proizlazi obveza, i ona se ne može odvajati. Pravo na vodu je presudno za preživljavanje ljudi, i odlučuje o budućnosti čovječanstva. Osim toga, jasno je da je vrlo važno također upoznati buduće naraštaje s ozbiljnošću te stvarnosti. Obveza je Svete Stolice olakšati dijalog i nastojati ujediniti sve naše glasove u jedan. U toj kulturi susreta nezaobilazno je djelovanje svake države kao jamca općem pristupu sigurnoj i kvalitetnoj vodi, zaključio je nadbiskup Jurković, prenosi Radio Vatikan.

Samo dijalog može donijeti mir na Bliski istok

New York, 25.7.2017. (IKA) - Vijeće sigurnosti Ujedinjenih naroda sastalo se 25. srpnja u New Yorku povodom bliskoistočne krize i tzv. palestinskog pitanja, prenosi Radio Vatikan. Na javnoj raspravi pod okriljem Vijeća govorio je i mons. Simon Kassas, otpravnik poslova u Misiji stalnog promatrača Svete Stolice pri Organizaciji ujedinjenih naroda, te podsjetio da ova tema uvijek mora biti u fokusu međunarodne zajednice.

Sveta Stolica potvrđuje svoju podršku rješenju koje predviđa postojanje izraelske i palestinske države u međunarodno priznatim granicama, te ističe kako pregovori nemaju alternativu, jer jedino dogovor postignut pregovorima može jamčiti mir i sigurnost dvjema državama. Izraelci i Palestinci stoga moraju prihvatiti zahtjevne korake kojima će na terenu smanjiti napetosti i nasilje.

Mons. Kassas podsjetio je na susret pape Franje s izraelskim predsjednikom Shimonom Peresom i palestinskim predsjednikom Mahmoudom Abbasom u Vatikanu 2014. godine te ponovio Papin poziv na molitvu za mir i promicanje kulture dijaloga, kako bi mogli ostaviti svojoj djeci „kulturu kadru iznalaziti strategije života, a ne smrti, uključivost umjesto isključivosti“.

„Rješenje s dvije priznate države“ zahtijeva da sve palestinske frakcije pokažu zajedničku želju za radom na dobrobit svog naroda. Takva bi ujedinjena narodna fronta bila dokaz palestinskog zauzimanja za mir, ključ ekonomskog napretka, društvene kohezije i političke stabilnosti palestinske države. Ne smijemo zaboraviti važnost Jeruzalema, istaknuo je mons. Kassas, podsjećajući na povijesnu važnost statusa quo brojnih svetih mjesta. Sveta Stolica prati nastojanja međunarodne zajednice, kako bi se uz jamčenje međunarodnih institucija osigurala vjerska sloboda i sloboda savjesti svih stanovnika Jeruzalema. I prošle je nedjelje papa Franjo apelirao na umjerenost i potrebu za dijalogom, podsjetio je Kassas.

Sveta Stolica duboko žali nad ubijenim ljudima i uništenim krajevima u Siriji, Yemenu i sjevernom Iraku, gdje duboka humanitarna kriza zahtijeva nove napore u iznalaženju političkih rješenja. Papa cijeni napore u iznalaženju političkog rješenja za Siriju, te potiče sve čimbenike da se založe za politički proces koji bi pod vodstvom Sirije vodio prema mirnom razdoblju tranzicije, temeljene na Ženevskoj deklaraciji od 30. lipnja 2012. Dogovor između sirijskih stranaka donijet će mir njihovoj zemlji, omogućiti povratak prognanika i raseljenog stanovništva, pridonijeti trajnom miru i pomirenju, stvoriti nužni ambijent za djelatnu protuterorističku politiku, te očuvati suverenitet, neovisnost i jedinstvo Sirije.

Mons. Kassas podsjetio je na dva tisućljeća prisutnosti kršćana na području Bliskog istoka, te upozorio međunarodnu zajednicu da ih ne zaboravi. Sveta Stolica vjeruje da je vladavina prava, poštovanje vjerske slobode i jednakosti pred zakonom, temeljna u ostvarenju mirnog i plodnog suživota. „Prestanak politike utemeljene na snazi oružja, mirovni dogovori oko sukoba u cijeloj regiji, te rezolucija o izraelsko-palestinskom sukobu povratit će našu vjeru u političke procese i rješenja postignuta pregovorima. Jer, politika je umijeće dobrog upravljanja, a ne sredstvo nadmoći političkog ili vjerskog interesa“, zaključio je mons. Kassas.

Venezuelski biskupi: Nasilje nije rješenje za društvene sukobe

Caracas, 27.7.2017. (IKA) - Budući da nedostaje još malo vremena do izbora Nacionalne ustavotvorne skupštine, predsjednik Venezuelske biskupske konferencije nadbiskup Diego Padron ponovno ističe da ne prihvaća tu inicijativu, i smatra ju neustavnom i beskorisnom, te nepotrebnom i štetnom za venezuelski narod, ističe se u priopćenju predsjedništva Venezuelske BK, objavljenom 27. srpnja, prenosi Radio Vatikan. Ponovno podižemo svoj glas protiv nasilja, s koje god strane ono dolazilo. Valja pojasniti da, ako se mora ostvariti taj postupak, koji mi ne podupiremo, mora se ostvariti bez nasilja. Nasilje ne može ni u kojem slučaju biti način za rješavanje društvenih sukoba koji su, u našem venezuelskom društvu, svakoga dana sve veći. Pretjerana represija, koja je uzrok ranjenih, poginulih i uhićenih, stvara drugo nasilje, ističu biskupi. Potom se obraćaju Bolivarskim nacionalnim oružanim snagama (FANB), ističući da ih žele podsjetiti da je njihova glavna dužnost usmjerena prema narodu, ali izgleda da događaji ovih dana to ne pokazuju. Uloga Bolivarskih nacionalnih oružanih snaga je održavati mir... Nemojmo povećavati trpljenje i tjeskobu brojnih osoba koje žele živjeti u miru, koje žele da se čuje njihov glas kada prosvjeduju, i da ga se poštuje, ističe se u priopćenju, na kraju kojega venezuelski biskupi pozivaju da se ne ubija, i da se njeguje život, u narodu koji dijeli s drugim kruh, lijekove, život.

Papa povjerio maloga Charlieja Nebeskom Ocu

Vatikan, 28.7.2017. (IKA) - Papa Franjo je 28. srpnja navečer sa svog računa at Pontifex, uputio tweet sljedećeg sadržaja: „Maloga Charlieja povjeravam Ocu i molim za roditelje i za osobe koje su mu htjele dobro“. Bila je to reakcija Svetoga Oca na vijest o smrti maloga Charlieja Garda, koji je preminuo 28. srpnja, samo nekoliko dana prije svoga prvog rođendana, prenosi Radio Vatikan. Životna drama Charlieja Garda posljednjih mjeseci diljem svijeta izazvala je velike simpatije, ali i rasprave. Nakon pravne bitke roditelja da ga se pripusti eksperimentalnom liječenju, po odluci Visokoga suda u Londonu premješten u hospicij za terminalne bolesnike. Ondje je u prisutnosti svojih roditelja i stručnog medicinskog osoblja, malo nakon što je respirator isključen, završio svoj kratki život.

Nakon vrlo duge zakonske bitke Charliejevih roditelja – usprkos neslaganja odgovornih osoba londonske bolnice, da ga podvrgnu eksperimentalnom liječenju u SAD-u ili u Rimu, roditelji su odustali, jer je mnogo vremena izgubljeno zbog „zakonskih i birokratskih otezanja“, misli dječakova majka. Roditeljima maloga Charlieja stižu tisuće molitava, izraza sućuti, pa i preko društvenih mreža. Kardinal Vincent Nichols, nadbiskup Westminstera i predsjednik Biskupske konferencije Engleske i Walesa, izjavio je: „Duboko sam ožalošćen viješću o smrti malog Charlieja Garda. Želim izraziti iskrenu i duboku sućut roditeljima koji su ga ljubili tako snažnom i neumornom ljubavlju. Uvjeravam ih u svoje kao i u molitve katoličke zajednice. Molimo se da ih naš nebeski Otac, koji je zasigurno primio dušu njihova voljenog sina u nebo, utješi i ojača, kao i cijelu njihovu obitelj i prijatelje. Isto tako dajem podršku i osoblju bolnice Great Ormond Street, koji su se brinuli za Charlieja tijekom svih ovih dugih mjeseci njegova kratkog života. Posjetivši nedavno i sam ovu bolnicu, poznat mi je velikodušan i izvanredan profesionalizam i sredstva, koja su na raspolaganju svakom mladom pacijentu i obitelji, u ovoj izvanrednoj bolnici. I oni će također okusiti tugu zbog smrti Charlieja Garda. Počivao u miru“.

Izvrješće inicijative „Save the Children“

Vatikan, 28.7.2017. (IKA) - „Sramotan fenomen“ koji nagruđuje lice čovječanstva; „strašan zločin“, ali i jedan od najprofitabilnijih 'poslova' na zemlji. Potrebno je učiniti sve što je moguće da ga se zaustavi. To je proglas i apel koje papa Franjo ponavlja svaki put, tražeći od vlada da poduzmu napore protiv krijumčarenja i trgovine ljudima, koje još snažnije odjekuju pred obilježavanje Svjetskoga dana za borbu protiv trgovine ljudima (30. srpnja.), a koji je osnovala upravo Organizacija ujedinjenih naroda, prenosi Radio Vatikan. Prigodom svoga susreta s članicama Renate, Redovničke mreže za borbu protiv trgovine ljudima, 7. studenoga 2016. g., Papa je rekao: „Jedna od najbolnijih otvorenih rana ovoga svijeta je trgovina ljudima; moderni oblik ropstva, koje vrši nasilje nad dostojanstvom – koje je dar Božji – u tolikoj našoj braći i sestrama te tako predstavlja pravi zločin protiv čovječnosti. Dok je s jedne strane već toliko toga učinjeno kako bi se obznanila težina i opseg ovog fenomena, s druge strane, pak, mnogo više tek treba učiniti za podizanje razine svijesti u javnosti, kao i za uspostavljanje bolje koordinacije nastojanja vlada, sudstva, zakonodavstva i socijalnih radnika.“

Pa ipak, Papa je inzistirao na potrebi senzibilizacije, obrazovanja protiv svakog oblika ravnodušnosti koja okružuje žalosnu pojavu trgovine ljudima: sklonost mnogih da gledaju na drugu stranu, dok moćni gospodarski interesi i kriminalni miljei neometano rade. To je namjera i inicijative „Save the Children“ koja je 28. srpnja objavila izvješće pod nazivom „Mali nevidljivi robovi 2017“, a koje ocrtava profile žrtava, zemalja koje su najviše uključene, kao i uloge i odgovornost eksploatatora.

Između 21 i 35 milijuna ljudi u svijetu, završi u mreži trgovaca ljudima, ali ovdje je riječ o jednom skrivenom fenomenu. Naime, dostupni podaci koji su se pojavili u 106 zemalja svijeta, ukazuju na alarmantne razmjere. Od 63.251 slučaja otkrivenog na svjetskoj razini, 17.710 njih se odnosi na djecu ili adolescente, s velikom prevagom ženske populacije. Djeca su, nakon žena, druga najbrojnija kategorija iskorištenih osoba. Fenomen je ukorijenjen ne samo u Africi, nego isto tako i u zemljama EU, dok su najčešći oblici iskorištavanja, prisilna prostitucija (67%) i ropstvo rada (u poljoprivredi, ručnoj proizvodnji, građevinarstvu, domaćim uslugama i ugostiteljstvu). To je kriminalna aktivnost koja u na svjetskoj razini donosi prihod od 32 milijarde dolara te djeluje nesmanjenim intenzitetom. Utječe također i na Italiju, kao dramatičan vidik migracija. Strani maloljetnici bez pratnje starijih, najviše su izloženi riziku.

Postoji porast broja nigerijskih adolescentica, sve mlađe dobi, prisiljenih na prostituciju. Djeca iz Bengala iskorištavaju se u nezakonitom radu na crno, a tisuće djece koja se nalaze „u tranzitu“ zaglavi u gradovima ili na graničnim prijelazima bez pristupa okupljalištima u Europi. „Borba protiv trgovaca ljudima i iskorištavača djece, navodi se u izvješću „Save the Children“, treba biti čvrsta i nepopustljiva, počevši od zemalja iz kojih djeca potječu, kao i tranzitnih zemalja preko kojih mnoga djeca i adolescenti bez pratnje onda dospiju u Italiju i Europu. No, umjesto sigurnosti i prilike za svjetliju budućnost, ponovno upadnu u ruke onih koji su ih spremni iskoristiti i na njima zaraditi. Pokazatelji nam govore o stvarnom postojanju sve bolje organiziranoga kriminalnog lanca, koji maloljetnike iz njihove zemlje seli preko granice, gdje gotovo svi oni – a prije svega djevojčice – budu podvrgnuti nasilju, prije dolaska u Italiju gdje se u sustavu prihvata i zaštite, ne poduzimaju učinkovite mjere, kako bi se te maloljetnike otelo iz ruku njihovih porobljivača i „klijenata“, koji ih

zlostavljaju – bilo spolno bilo u smislu tjelesnoga rada“. Zahtjev pred Vladama zemalja, kako bi se zaustavilo djelovanje ovoga strašnog kriminalnog miljea – a koji zgrće dobit prije svega na maloljetnicima – treba imati međunarodno uporište, istaknula je Roberta Petrillo, koordinator inicijative za suzbijanje trgovine ljudima „Save the Children“.

Isusovački general o stanju u Venezueli

Caracas, 28.7.2017. (IKA) - Povodom velikih napetosti u Venezueli, o. Arturo Sosa, general Družbe Isusove, komentirao je 28. srpnja za Radio Vatikan stanje u Venezueli i Ustavotvornu skupštinu, koju je predsjednik Maduro sazvao za 30. srpnja. O. Sosa rođen je upravo u Caracasu i izrazio je potporu venezuelskim biskupima koji su se usprotivili sazivanju Ustavotvorne skupštine predsjednika Madura, koji, prema izjavama biskupa, time želi uvesti u zemlju marksistički režim.

„Želim svoj glas ujediniti s glasovima, nakanama i stajalištima venezuelskih biskupa, koji su zaista međusobno sjedinjeni – bilo kao biskupska konferencija, bilo s tamošnjim isusovcima, kao i s ostalim redovnicima i redovnicama. Ponijeli su se vrlo hrabro u ovo posljednje vrijeme te su kazali i ukazali na prvenstvo naroda koji trpi. Narod u ovome trenutku trpi jer mu nedostaju osnovni uvjeti za život“, pojasnio je Sosa.

Potrebno je sudjelovati u boli naroda, i tako od politike učiniti jedan istinski instrument služenja, za rješavanje problema građana, a ne boriti se za vlast i privilegije koje vlast može dati, ovoj ili nekoj drugoj skupini. Zbog toga je neophodno pristupiti istinskom dijalogu: dijalogu koji na prvo mjesto priznaje i stavlja trpljenje naroda u ovom kriznom stanju. „Neophodno je omogućiti da se – putem časnog i iskrenog pregovora – dođe do programa Nacionalnog jedinstva koji bi dopustio da se prednost da rješavanju problema zbog kojih trpe milijuni u venezuelskom narodu. Dosta je nasilja: trebamo biti osobe sposobne razgovarati te postići dogovor na dobro svijui“, poručio je vrhovni poglavar Družbe Isusove.

Indijski biskupi pozivaju na sudjelovanje na „Crnom danu“

New Delhi, 29.7.2017. (IKA) - Prosvjedni skupovi, post, peticije i molitvena bdjenja i ove godine obilježiti će 10. kolovoza u cijeloj Indiji, tzv. „Black Day“, „crni dan“, Dan žalosti povodom i protiv diskriminacije kršćanskih i muslimanskih dalita, tzv. nedodirljivih, pripadnika najnižih slojeva društva, prenosi Radio Vatikan. „Crni dan“ prvi put obilježile su godine 2010. Indijska biskupska konferencija u suradnji s Nacionalnim vijećem Crkava i Nacionalnim vijećem dalitskih kršćana.

Crnim danom obilježava se obljetnica Ustavne uredbe koju je 10. kolovoza 1950. potpisao tadašnji indijski predsjednik Rajendra Prasad, a koja u 3. članku isključuje sve ne-hinduse iz privilegija pridržanima bivšim „nedodirljivima“. Godine 1956. u više kaste pripušteni su sikhi, 1990. i budisti, dok su kršćanski i muslimanski daliti i dalje marginalizirani.

Katolička Crkva u Indiji nositelj je borbe protiv te diskriminacije, a biskupi ističu kako je tužba iz godine 2004., kojom se tražilo brisanje članka 3. iz spomenute Ustavne uredbe, još uvijek na čekanju pred Vrhovnim sudom. To znači da su ustavna prava kršćanskih i muslimanskih dalita zaniijekana već 67 godina zbog vjere. Crkvene hijerarhije mišljenja su da je članak 3. diskriminirajući i neustavan, „crna stranica napisana izvan

Ustava te ubačena kroz crna vrata izvršnog naloga".

Ured Indijske biskupske konferencije za nedodirljive i pripadnike najnižih kasti stoji iza ove inicijative koja želi skrenuti pozornost na 67 godina diskriminacije kršćana iz kaste „dalita“. Poziv je upućen svim kršćanima u Indiji, kojima se predlaže da se 10. kolovoza kao „Crni dan“ u regijama, biskupijama i institucijama obilježi raznim manifestacijama, poput susreta, prosvjeda, štrajka građu, molitvenih bdjenja i sl. Na taj način pokazat će se podrška i solidarnost s kršćanima koji trpe zbog svojih skromnih korijena. Nadalje, kršćane se potiče da u tu svrhu koriste medije i društvene mreže, kako bi proširili glas u civilnom društvu, ističe se u pozivu Indijske biskupske konferencije.

U Seoulu održan Svjetski esperantski kongres

Prvi put u Koreji slavljen i misa na esperantu - Marija Belošević kroz izložbu i predavanje predstavila hrvatsku kulturnu baštinu i povijest

Seoul, 29.7.2017. (IKA) - U Seoulu je od 22. do 29. srpnja bio domaćin 102. svjetskog esperantskog kongresa na kojem je sudjelovalo više od tisuću esperantista iz šezdesetak zemalja. Time se glavni grad Južne Koreje upisao na popis gradova koji su po dva puta bili domaćini kongresa. Naime, kongres je u Seoulu održan i 1994. godine.

Tema ovogodišnjeg kongresa bila je „Turizam i razvoj: put prema održivosti“. Kongres je bio i u znaku Zamenhofove godine. Naime, ove godine se obilježava sto godina od smrti inicijatora međunarodnoga jezika esperanta dr. Lazara Ludviga Zamenhofa. Ta visoka obljetnica uvrštena je na UNESCO-v popis na kojem se nalaze obljetnice koje UNESCO preporuča obilježavati.

Kongres je održan pod visokim pokroviteljstvom potpredsjednika Parlamenta R. Koreje Park Joo Suna, a u počasnom odboru bili su i gradonačelnik Seoula Park Wonsoon, korejski veleposlanik pri Svetoj Stolici Jeong Yangkeun, generalni tajnik Nacionalne komisije za UNESCO Kim Kwangho, kao i predsjednik Korejske turističke zajednice Jung Chang Soo. Počasnim odborom predsjedao je predsjednik Hankuk sveučilišta stranih studija Kim In Chul, gdje je kongres i održan.

Tijekom kongresnog tjedna održano je niz predavanja o zemlji domaćinu, kao i više desetaka tematskih susreta strukovnih esperantskih udruga, a prvi put u Koreji slavljen je i misa na esperantu. Zemlja domaćin predstavila se i s bogatim kulturnim programom.

Posebne sesije bile su posvećene kongresnoj temi. Esperantisti su u tom vidu dali vrlo šarolik pristup temi s naglascima na ekološki, gospodarski, kulturni, kao i obrazovni vid turizma.

Vešanu uz kongresnu temu, Marija Belošević, tajnica Hrvatskoga esperantskog saveza, održala je predavanje o hrvatskoj kulturnoj baštini upisanoj na UNESCO-ve popise svjetske baštine i nematerijalne baštine. Također je kratko predstavila i hrvatsku povijest s naglaskom na jezik, a nazočni su imali priliku upoznati se i s osnovnim izrazima na hrvatskoj jeziku. U kongresnoj knjižari koju tijekom kongresa praktički svaki sudionik posjeti više puta, a obavezno je posjete i gosti bila je postavljena izložba fotografija hrvatske baštine na UNESCO-vim popisima. Uz fotografije autorice izložbe Marije Belošević, bile su izložene i fotografije Krešimira Beloševića, Ratimira Delorka, Aleksandre Gabrilo, Gordane Krizman, Mihaela Kuzmičića, Vedrana Odeljana, Gordane Plavšić, Tihomira Šutala i Željka Vurma. U sklopu izložbe bile su izložene i hrvatske poštanske marke vezane uz tematiku hrvatske baštine i turizma, koju je za tu prigodu darovala Hrvatska

pošta. Esperantisti su se u svoje domove vratili i s prigodnim darovima koje su osigurale Hrvatska turistička zajednica, Turistička zajednica grada Zagreba i Hrvatska pošta. U toj prigodi predstavljena je i probna aplikacija o Hrvatskoj na esperantu na kojoj Hrvatski esperantski savez temeljem prikupljenih prijedloga ima namjeru raditi tijekom sljedećih mjeseci.

Na ovogodišnjem kongresu predstavljena su i izdanja Hrvatskoga esperantskog saveza objavljena u protekloj godini: roman Božidara Prosenjaka „Divlji konj“ u prijevodu Zore Heide, zbirka pjesama i misli Majke Terezije objavljena u prigodi kanonizacije, te zbirka pjesama „Poslije devedesete - zapisi iz staračkog doma“ Lucije Borčić (1921.-2015.). Zbirka, kao i sjećanje na Luciju Borčić obilježeno je i posebnim programom. Naime, riječ je o osobi koja je dala nemjerljiv doprinos širenju hrvatske riječi prijevodima na esperanto i to od Marulića do naših dana. U ovoj prigodi otvoren je i natječaj „Lucija Borčić“ za prevođenje poezije i proze na esperanto. U okviru predavljanja Međunarodne udruge katoličkih esperantista na informativnom štandu mogli su se naći i informativni preklonci o hrvatskim blaženicima Alojziju Stepincu i Mariji Propetog Isusa Petković.

Pretposljednega dana kongresa, u korejskom parlamentu održan je skup posvećen temi ujedinjenja Koreja. Bilo je pozvanih sedamnaest esperantista iz cijeloga svijeta, među njima i tajnica HES-a Marija Belošević. Skupu su nazočili i potpredsjednik Parlamenta Park Joo Sun, kao i predsjednici vladajuće i opozicijske stranke, te više parlamentaraca. U auditoriju je bilo i oko 170 esperantista iz četrdesetak zemalja, te predstavnici civilnih udruga iz Koreje.

Korejski mediji pokazali su veliko zanimanje za to događanje, a cijela rasprava vođena je na esperantu uz simultano prevođenje na korejski jezik. Nakon što je svih sedamnaest panelista iznijelo svoja mišljenja i rasprave koju je vodio inicijator skupa dr. So Gilsu, zaključnu riječ održala je Marija Belošević.

U Kolumbiji ubijen mladi svećenik

Bogota, 29.7.2017. (IKA) - U Kolumbiji je u noći 27. na 28. srpnja, u Puerto Valdiviji, u okrugu Antioquia, ubijen svećenik o. Diomer Eliver Chavarria Perez (31). Motive ubojstva još treba ustvrditi, prenosi Radio Vatikan. Vijest o ubojstvu objavljena je kasno, među ostalim i zbog toga što redarstvenim snagama nije bilo lako u sigurnosti prići području na kojemu je počinjeno ubojstvo, koje je nesigurno i često ga obilaze gerilci Vojske nacionalnoga oslobođenja (ELN) i zločinačke bande.

U priopćenju koje je objavila na svojoj mrežnoj stranici Kolumbijska biskupska konferencija izrazila je žalost zbog toga ubojstva, i osudila ga. Taj je svećenik žrtvovan u obavljanju svojega poslanja, napisao je biskup Jorge Alberto Ossa Soto te dodao: „Obraćamo se Gospodinu kako bi naš svećenik bio primljen u Očev dom; zazivamo obraćenje njegovih ubojica i osuđujemo svaki oblik nasilja koji prijeti životu i dostojanstvu osobe“.

O. Diomera Elivera Chavarria Pereza za svećenika je 19. ožujka 2012. godine zaređio upravo biskup Ossa Soto. U četvrtak ujutro, po lokalnom vremenu, vjernici su ga čekali na misi, ali budući da se nije pojavljivao, skupina vjernika ga je otišla potražiti u njegovu domu. Tamo su ga pronašli mrtvoga, ubijenog iz vatrenoga oružja.

Prilog dokumenti

Isus Krist je skriveno blago i dragocjeni biser

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji u nedjelju 30. srpnja 2017.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Isusov govor u prispodobama, koji obuhvaća sedam prispodoba sadržanih u trinaestom poglavlju Matejeva Evanđelja, zaključuje se s tri današnje usporedbe: skriveno blago (r. 44), dragocjeni biser (rr. 45-46) i ribarska mreža (r. 47-48). Zadržat ću se na prve dvije koje ističu odluku glavnih likova da prodaju sve da dobiju ono što su otkrili. U prvom slučaju riječ je o seljaku koji slučajno na njivi koju je obrađivao naiđe na skriveno blago. Kako ta njiva nije bila u njegovu posjedu, trebao ju je kupiti ako je htio posjedovati otkriveno blago. Odlučuje stoga riskirati sve što ima kako ne bi propustio tu doista izvanrednu priliku. U drugome slučaju nalazimo trgovca dragocjenim biserjem. On, kao stručni poznavatelj, uočio je biser velike vrijednosti. On je također odlučio prodati sve što ima kako bi došao u posjed toga dragocjenoga bisera.

U tim usporedbama izlaze na vidjelo dvije značajke vezane uz posjedovanje Božjeg kraljevstva: traženje i žrtva. Kraljevstvo je Božje ponuđeno svima – to je dar, poklon, milost – ali to nije nešto što se pruža na srebrnom pladnju, nego traži dinamizam: iziskuje traženje, hod, trud. Stav traženja je bitni uvjet za nalaženje. Potrebno je da srce izgara od želje da se dokopa dragocjenoga dobra, a to je kraljevstvo Božje koje se uprisutnjuje u osobi Isusa Krista.

On je skriveno blago, on je dragocjeni biser. On je temeljno otkriće koje našem životu može dati odlučan zaokret i ispuniti ga smislom.

Suočeni s neočekivanim otkrićem i seljak i trgovac shvaćaju da se nalaze pred jedinstvenom prilikom koju ne smiju propustiti i zato odlučuju prodati sve što posjeduju. Procjena da je riječ o blagu neprocjenjive vrijednosti dovela ih je do odluke koja podrazumijeva i žrtvu, nenavezanost i odricanja. Kad su blago i biser otkriveni, odnosno kad smo pronašli Gospodina, to otkriće ne smije ostati besplodno, već tomu treba žrtvovati sve drugo. Ne radi se o tome da se ostalo obezvrijedi, već da se podredi Isuse, da on bude na prvome mjestu. Kristov učenik nije onaj koji se lišio nečeg bitnog, nego onaj koji je pronašao mnogo više: pronašao je puninu radosti koju samo Gospodin može podariti. To je evanđeoska radost ozdravljenih bolesnika, grešnika kojima je oprošteno, razbojnika kojemu se otvaraju rajska vrata.

Radost evanđelja ispunja srce i sav život onih koji susreću Isusa. Oni koji dopuštaju da ih On spasi bivaju oslobođeni od grijeha, žalosti, nutarnje praznine i osame. S Isusom Kristom uvijek se nanovo rađa radost (usp. ap. pobud. Evangelii gaudium, 1). Danas smo potaknuti promatrati duhovnim očima radost seljaka i trgovca iz prispodoba. To je radost svakog od nas kad otkrijemo blizinu i utješnu prisutnost Isusa u svom životu. Prisutnost je to koja mijenja srce i otvara nas potrebama i prihvaćanju braće, napose onih najslabijih.

Molimo, po zagovoru Djevice Marije, da svaki od nas zna svjedočiti, riječima i svakodnevnim djelima, radost koja preplavi onoga koji pronađe blago Božjega kraljevstva, odnosno ljubav koju nam je Otac darovao po Isusu.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre, danas je Svjetski dan borbe protiv trgovine ljudima, koji se obilježava na poticaj Ujedinjenih naroda. Svake godine tisuće muškaraca, žena i djece su nedužne žrtve iskorištavanja na radu i seksualnog izrabljivanja te trgovine organima, a čini se da smo se na to toliko navikli da nam je postalo nešto normalno. To je ružno, okrutno, kriminalno! Želim podsjetiti na obavezu sviju da se na odgovarajući način bore protiv tog opakog zastranjenja, koje je oblik modernog ropstva. Uputimo zajedno molitvu Djevici Mariji da bude na pomoć žrtvama trgovine ljudima i obrati srca trgovaca ljudima. Pomolimo se zajedno Majci Božjoj:

Zdravo Marijo...